

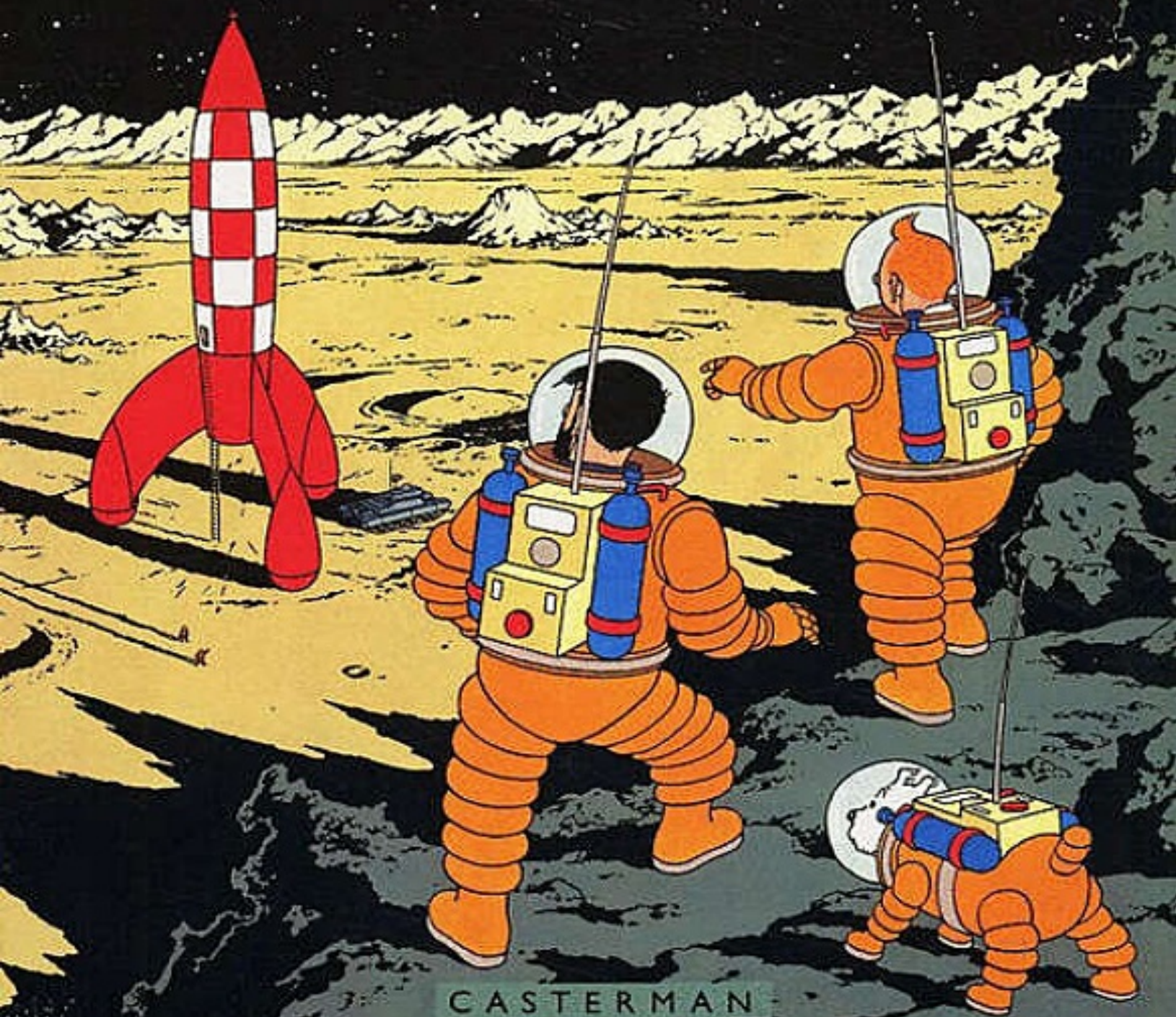
- HERGÉ -

DE AVONTUREN VAN

KUIFJE

MANNEN OP DE MAAN

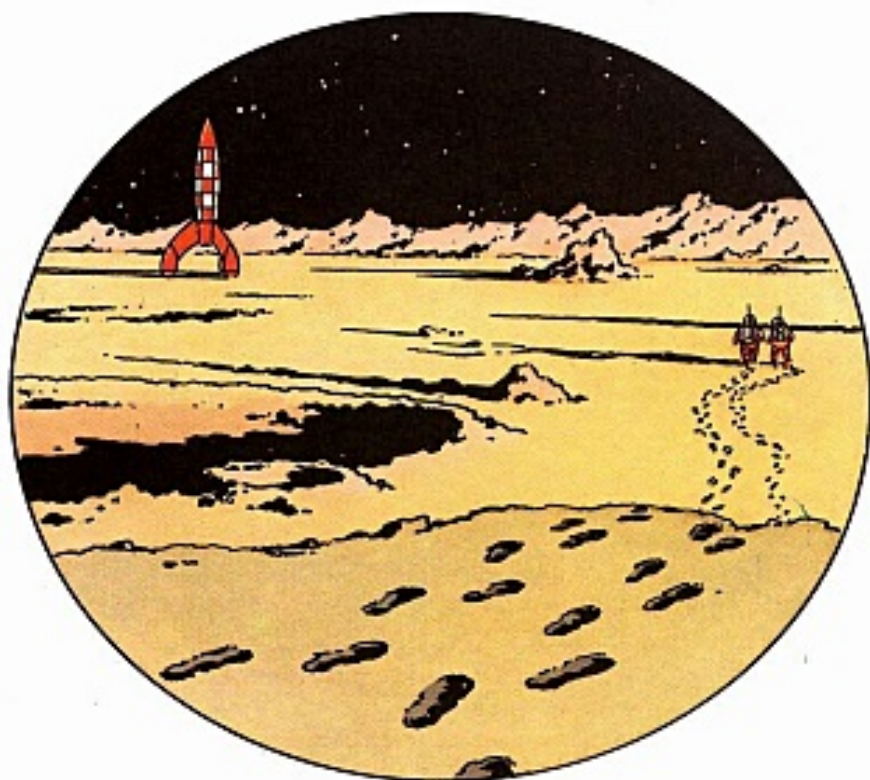
CASTERMAN

- H E R G É -

DE AVONTUREN VAN KUIFJE

MANNEN OP DE MAAN

C A S T E R M A N

MANNEN OP DE MAAN

Vanuit Sbradj, het Centrum voor Kernonderzoek in Syldavië, is zojuist de eerste maanraket gelanceerd, met aan boord: Kuifje, Bobbie, Kapitein Haddock, professor Zonnebloem en ir. Wolff (1).

Met verdubbelde inspanning wordt contact gezocht met de passagiers van het toestel in de ruimte. In angstige spanning wacht men tot de leden van de expeditie bijkomen uit de bewusteloosheid waarin de start hen heeft gebracht. Maar de waarnemingspost, waarvan de antenne oprijst in het donker, registreert geen reactie...

Hallo, hallo, hier de aarde...
Maanraket, geef antwoord... Hallo,
hallo? ...

Verdraaid, als we nu een fout
in onze berekeningen hebben
gemaakt? ... Dat zou ver-
schrikkelijk zijn!

Hallo, hallo,
maanraket? ...

Intussen luisteren, ver vandaar,
onbekenden mee...

Hallo, hallo, maanraket? ... Geef antwoord...

Zou 'n strop voor ons zijn als ze
allemaal dood zijn, in die raket!

(1) Zie: RAKET NAAR DE MAAN.

Hallo, hallo, hier de aarde... Hallo, maanraket, geef antwoord... Geef antwoord.

Hallo, hallo, hier de aarde... Geef antwoord...

WOEHA! WOEHA!

De hond... Hun hond reageert!...

Kuifje!... Kuifje!... Word wakker!...

Ha, hij heeft me gehoord!...

Bobbie!... Wil je wel 'ns... Wat is er gebeurd?... O! Ik weet 't weer... De start... Dat vreselijke gevoel alsof ik verpletterd werd... Ik ben gewoon van m'n stokje gegaan!...

Hallo, hallo, maanraket?... Hallo, hier de aarde... Geef antwoord!

De aarde!... De aarde roept ons op!...

Hallo, hallo, hier de maanraket... Kuifje hier... Ik ben net bijgekomen... Ik ga nu kijken hoe mijn makkers het maken...

Met mij is het uitstekend, dank je... Maar je wou me toch niet wijsmaken, duizend bommen, dat we nu op weg zijn naar de maan?...

Hallo, hier de maanraket... De kapitein is net bijgekomen... Hij... Ah! ik zie dat ook de professor bij kennis komt...

... en Wolff ook!... We zijn er allemaal heelhuids doorgekomen... Hallo, hallo, hoe is onze positie?...

Hallo, hier de aarde... U bent nu vierduizend kilometer van de aarde verwijderd... Uw koers klopt met de berekeningen...

Vierduizend kilometer van de aarde!... Dringt het tot u door, heren, wat voor fantastisch avontuur wij nu beleven?... Dit is... dit is te gek om los te lopen!

Bij mij is er anders niks op de loop!... Dit is allemaal maar lariëkoek en apekool! U bent weer bezig de onno... hum... 'n loopje met me te nemen!

Zo! U gelooft me dus niet?... Ga dan maar eens mee boven kijken... Kom mee...

Mijn hemel!... Daar!... Kijk!...

Ha, leven jullie nog? ... Wat is er gebeurd? ... Een aardbeving? ...

Jullie! ... Waar komen jullie in vredesnaam vandaan? ...

Uit het ruim... We hadden besloten de raket tot aan de start te bewaken... Hoe laat is het? ...

Hoe laat? ... 't Is twee uur in de ochtend! ...

O, mooi! ... En de start is nog steeds vastgesteld op 1.34 u? ... Dan hebben we nog alle tijd...

Alle tijd! ... Stakker die je bent, de raket is al een half uur geleden van de aarde opgestegen! ... We zijn op weg naar de maan...

Ha! ha! ha! ... Da's een goeie! ... Die professor komt altijd zo leuk uit de hoek! ...

Ik zou nog verder willen gaan: ha! ha! ha! ...

Hallo... hallo... Hier de aarde... U bent op dit moment 8000 km van de aarde verwijderd... Uw snelheid is 11 km per seconde...

Dat is... dat is toch 'n grapje, hè? ... Jullie willen ons bang maken? ... De start was toch bepaald op 1.34 u? ...

Om 1,34 u in de ochtend, ja! ... Niet om 13,34 u! ...

1,34 u in de ochtend? ... Niet om 13,34 u? ... Lieve hemel! ... We dachten dat het om 1,34 u 's middags zou gebeuren! ...

Hallo... hallo... Hier de maanraket... Sensationele mededeling: Jansen en Janssen zijn aan boord! ... Ze hadden besloten de nacht in de raket door te brengen, in de veronderstelling dat de start om 1,34 u 's middags zou plaatsvinden! ...

Dat stelt ons alleen voor een ernstig probleem: onze zuurstofvoorraad was bedoeld voor vier personen en nu zijn we met zijn zessen aan boord, Bobbie niet meegerekend... De vraag is of we er nu het einde van de reis mee halen! ...

Horen jullie dat, bron-tosaurussen? ... En dat allemaal omdat jullie, zo oud als jullie zijn, het verschil niet weten tussen 1,34 u en 13,34 u!

Hoe dan ook, ik moet nu naar boven om de besturing over te nemen...

En als ik dan bedenk, duizend bommen, dat mij verboden is ook maar een half pijpje te roken, omdat er zogenaamd op zuurstof bespaard moest worden, zuurstof die jullie hier met volle teugen komen inademen! ... En hou op met dat gegriem, daardoor komt koolzuur vrij, duizend bommen en granaten! ... Ha! Wat weerhoudt me jullie overboord te smijten! ...

Oh! ... Kom eens kijken, vrienden! ... Kom eens kijken! ...

Wat is er aan de hand?

Kom!... Kom in deze stroboscopische periscoop bewonderen wat geen sterveling vóór ons heeft kunnen aanschouwen!...

De aarde, onze goeie ouwe aarde, op ruim 10.000 km afstand!...

Als je zo iets aanschouwd hebt, ach, dan mag je sterven!...

Eh!... ja, inderdaad... Maar ik heb geen haast, als het u hetzelfde is!...

Zo kun je 't ook bekijken... Maar nu ga ik zelf de besturing van de raket ter hand nemen...

Hallo, hier de maanraket!... Professor Zonnebloem hier... Ik heb de besturing overgenomen... Alles wel aan boord...

En nu is het uit met dat gesnotter, duizend bommen!... Doe me 'n lol en ga naar boven!... Ik heb werk te doen!...

En vlug een beetje, vooruit!...

En waag het niet naar beneden te komen voor ik jullie roep, begrepen?

Het is toch ook zo!... Voor het bestuderen van dergelijk materiaal kun je niemand om je heen hebben...

Wij doen zoals de monniken... en gaan keihard aan het werk!

Hallo, hallo, hier de aarde... U bent zojuist op een snelheid van 13 km per seconde gekomen, en dus los van de aantrekkingskracht van de aarde...

Aan de slag!... We snijden het eerste hoofdstuk aan...

Aaaaaaaaah! Ik heb al heel wat opgestoken!...

En nu doorzetten, Haddock!... Op naar het tweede hoofdstuk!...

Ga zitten en kijk!... Daar!... Daar zie je de maan in al haar pracht!...

Wat! Is dat de maan?... Die grote bol met al die gaatjes?...

Ongelooflijk!... Kom 'ns kijken, Jansen!...

Fas op!... Uw wandelstok blijft haken... Niet trekken, in vredesnaam!... Aii...

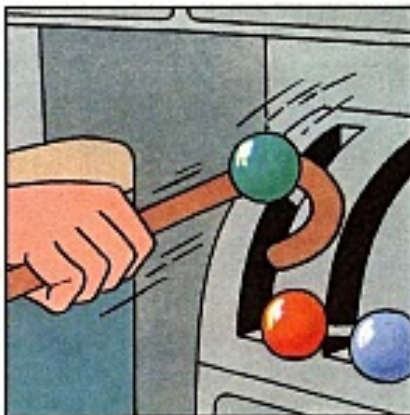
Tegelijkertijd, een verdieping lager...

Op j-j-jullie gezondheid, da-daarboven!...

H-hoe h-heb ik 't nu?... M'n whisky verandert in een b-balletje... M-maar dat k-kan toch niet!... Z-zou ik d-dan al te v-veel op he-hebben?...

Vooruit, whisky, g-g-geen g-grapjes!... In m'n g-glas... en vlug 'n beetje!...

Te veel op of niet... Zo gedraagt 'n f-fatsoenlijke whisky z-zich niet... Kom hier, en wel meteen!...

Duizend bommen! Wat voer ik hier nu uit?

Er is iets aan de hand: da's toch niet normaal, dat Bobbie zo loopt, met zijn kop naar beneden!...

Sufferd! Zie je nu wat je gedaan hebt!... Je hebt de motor uitgeschakeld die de snelheid van de raket constant opvoerde en zo een soort kunstmatige zwaartekracht in stand hield...

Daardoor konden we ons in deze kabine net zo bewegen als op aarde... Door de motor uit te schakelen, heb je de zwaartekracht opgeheven... Daarom zweven we nu...

Alstublieft geen natuurkundeles nu, professor!... We moeten de motor weer inschakelen!...

Wacht!... Ik zal proberen bij het controlepaneel te komen...

Als ik je aantik, ben jij 'm, Bobbie!...

Z-zie je nu, whisky van me, jij b-bent veranderd in 'n b-balletje, maar ik in 'n leuk vogeltje!... Tsjiepl!... Tsjiepl!... Tsjiepl!...

Kuijfel! Kuijfel!... Waar ben je?...

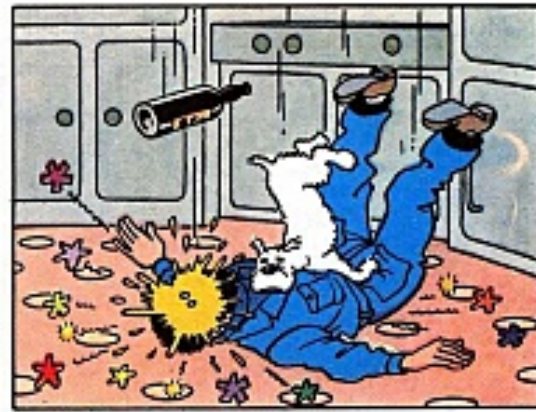
Opgepast!... Ik ga de kernmotor weer inschakelen!... Hou je vast!...

Ga je gang maar... We houden ons vast!...

K... kijk, Bobbie!... Ik kan nu zelfs op m'n rug v-vliegen!... Da's niet niks, hoor!

Hallo, hallo, hier de aarde!... Wat is er aan de hand?... Waarom hebben jullie de kernmotor uitgeschakeld?...

Hallo, hallo, hier de maanraket!... Een van de beide detectives trok per ongeluk de hendel van de motor omlaag... Maar die is net weer ingeschakeld...

Voor alle zekerheid laat ik iedereen de schoenen met magnetische zolen aantrekken...

Merkwaardig! We hielden ons toch goed vast!...

Ja, maar waaraan?...

De professor heeft gelijk... Als de motor om de een of andere reden weer mocht uitvallen, houden die zolen ons op de grond en zullen we niet als ballonnetjes rondzweven!...

Maar... droom ik nu? Ja hoor, dat is Adonis!...

Wie is Adonis?... Een vriend van u die hier in de buurt woont?...

De asteroïde Adonis is een brokstuk van de oude planeet die vroeger tussen Mars en Jupiter zweefde... Een grote rotsmassa van ca. 700 m in doorsnee... Kom maar hier zitten, dan kunt u 't zien... Dan ga ik ook even m'n schoenen aantrekken... Maar kom alstublieft nergens aan!...

Ziezo, dat is dat... Maar hoe kan er nu nog een paar over zijn?... Heeft iemand zijn schoenen nog niet aangedaan?...

Sapristi, de kapitein!... Die is beneden gebleven... Ik zal ze hem brengen...

En, Bobbie, niet al te veel door elkaar geschud?...

Ha, ben je daar, Kuifje!... Je moest 'ns weten wat ik heb meegemaakt!...

En de kapitein?... Waar is de kapitein?... Ik... Hee, wat is dat voor 'n briefje, daar op tafel?...

Nee maar! Ongehoord!... Hij is gek geworden! Vlug, dit moet ik de professor laten zien!...

Sapristi!... Gelukkig hebben we die schoenen aan!... De motor is weer stilgevallen!... Wat gebeurt er nu weer?...

DRRRING DRRING DRRING

Zie je nu, Kuifje, het begint weer!...

Hallo, hallo, hier de maanraket... De buitendeur is zojuist om onbekende redenen opengegaan, waardoor automatisch de motor uitviel... Ik ga kijken wat er...

Dit is de verklaring!...
Leest u dit eens,
dat vond ik beneden
op tafel!...

"Ik heb m'n buik vol van die vervloekte raket van jullie!
Ik ga terug naar Molensloot."
Getekend: Haddock... Potverpillepap, dus hij... Is hij nu gek geworden?...

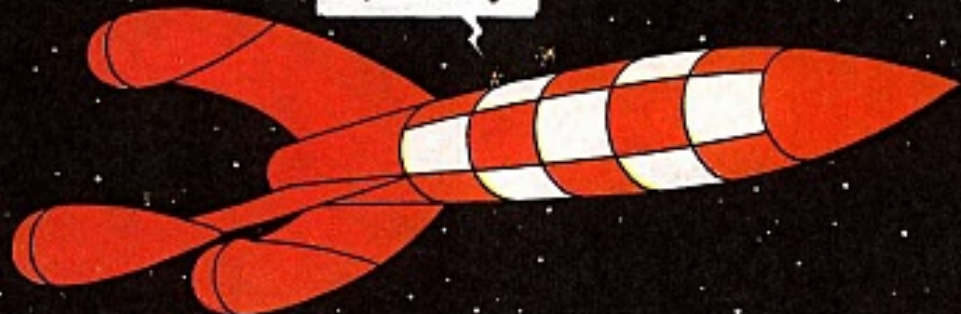
Gek? Nee. Ik denk eerder dat hij 'n stevige whisky op heeft!... Hoe dan ook, we moeten 'm terughalen. Ik trek m'n pak aan en ga ook naar buiten, als u 't goed vindt...

En enkele minuten later...

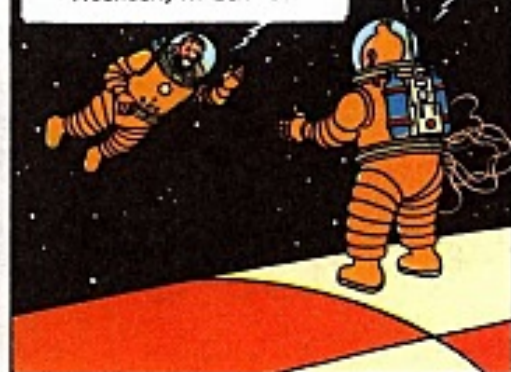
Hallo, hallo, hier de maanraket. De kapitein is net zo onbezonnen geweest uit de raket te springen. Kuifje is ook naar buiten gegaan, om te proberen hem te helpen.

Ha, daar is hij...

Hallo, kapitein?... Hallo, verstaat u me?...

Koekoek, ik ben 't!

Natuurlijk, v-versta ik je... M-maar jij, v-versta jij mij?... Tsjiep... Tsjiep... Tsjiep... Zie je, ik ben 'n vinkje geworden...

Hallo, hallo, professor. Kuifje hier... Ik zie de kapitein. Hij zweeft op een meter of tien van de raket, met dezelfde snelheid als wij. Ik ga doen wat ik kan om 'm weer aan boord te krijgen.

Begrepen.

M-mij aan b-boord krijgen van die v-vliegende si-sigaar van jullie?... N-nooit van m'n leven!... Ik ga t-terug naar Molensloot!...

Maar... maar... verdraaid, zie ik dat nu goed?...

Nee, ik vergis me niet!... Hij zweeft van de raket weg!...

De ongelukkige!... Ik snap 't al: Adonis trekt 'm in zijn baan... Hij is verloren!

Hallo, hallo, professor Zonnebloem?...
Kuifje hier!... De kapitein zweeft steeds
verder weg, aangetrokken door Adonis.

Verder weg?... Ja, dat
is heel gewoon! Hij is
zelf 'n satelliet van
Adonis geworden!...

Mijn hemel, dat is verschrik-
kelijk!... We moeten toch iets
doen!...

Ja, natuurlijk!... We moeten
direct doorgeven aan de
aarde dat Adonis er een sa-
telliët bij heeft, genaamd
Haddock!...

Niet zo vlug!... Ik heb het vol-
gende voorstel: u laat eerst de
uitschuifbare sporten uit, dan
kan ik me daar stevig aan vast-
binden; dan schakelt u de mo-
tor weer in, eerst zachtjes, dan
steeds sneller...

Maar wat ben je
dan van plan?...

Zo dicht bij de kapitein zien te komen dat ik
'm een touw kan toegooien en hem weer aan
boord kan halen!

Mij weer aan boord
halen?... Nooit van
m'n leven!...

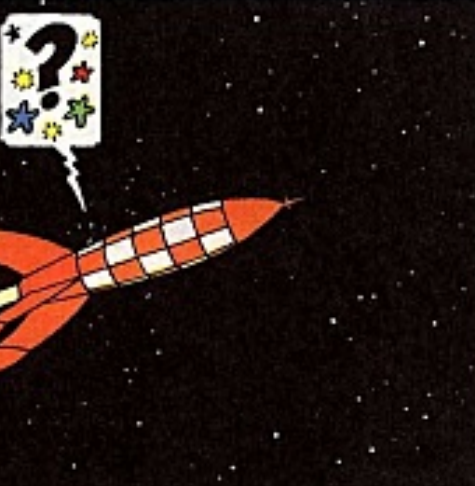
Dat is toch pure waan-
zin!... Maar petje af, dat
je zo'n dulle onderneming
aandurft!... Ik laat de
sporten uit en wacht je
aanwijzingen af...

Hallo, hier Kuifje!... Ik zit stevig
vast... U kunt de motor inschakelen...

Hallo... Begrepen... Ik...
Kuifje, 't is geweldig
wat je doet... Ik... Nou
ja, veel succes!... Op-
gepast: ik schakel nu
de motor in!...

Hallo, hallo, hier Kuifje... Ik kreeg 'n
flinke schok, maar ik kon me vast-
grijpen... U gaat in de goede richting...

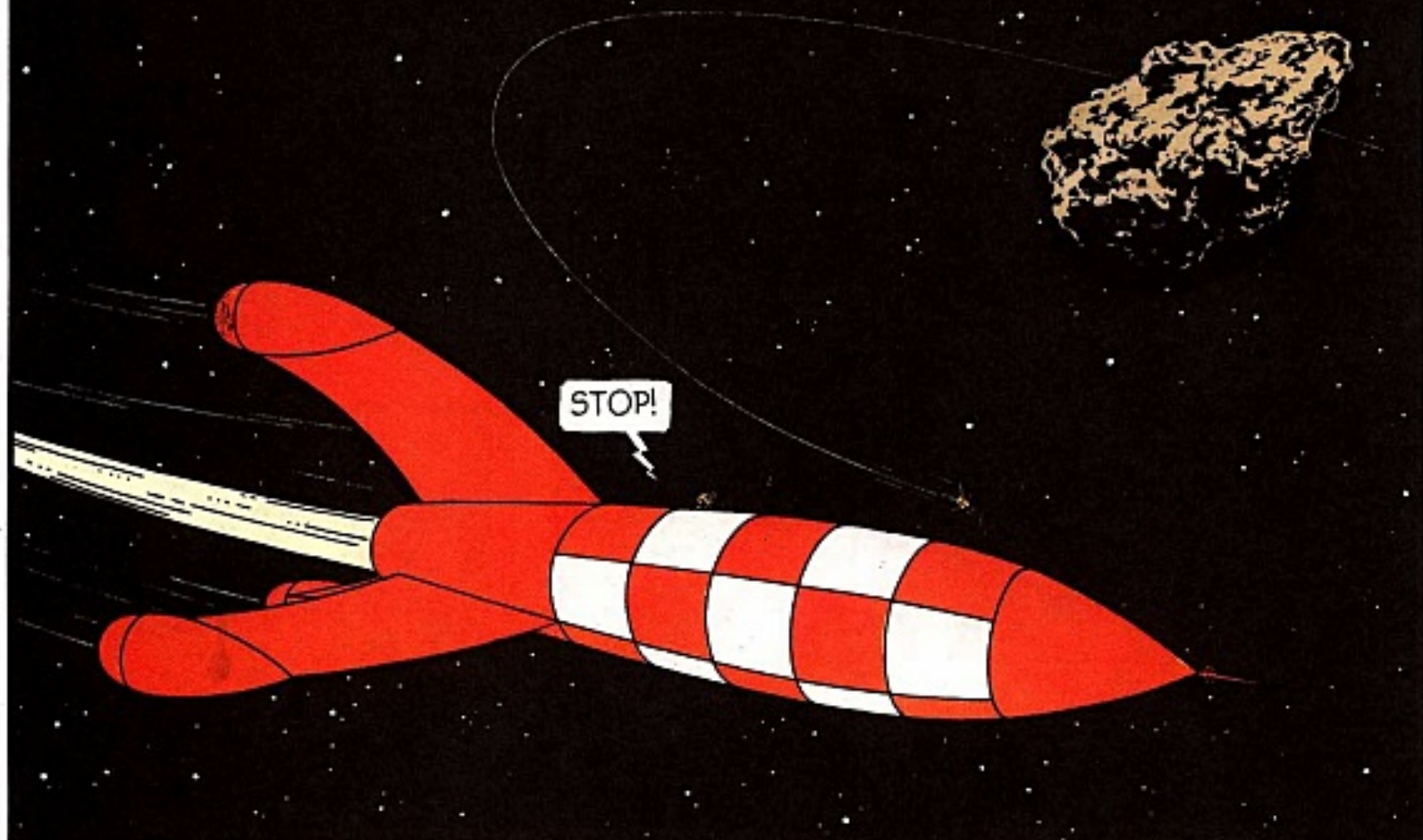

Ja, ik zie de kapitein... Ik
ga zo dicht mogelijk naar
'm toe, maar doe 't alsje-
blieft snel, want als de
motor stilvalt, trekt Ado-
nis ons in z'n baan...

Ik doe m'n best... Let
op!... Houd u klaar
om de motor af te
zetten!...

STOP!

En wij gaan naar *Curacao* ♪
Goodbye, farewell... ♪

Als ik nu
maar goed
mik!

Hoera, gelukt, ik heb 'm!...

... Om te vissen
op kabeljauw! ♪

Vreselijk, ik zweef ook... Maar
gelukkig zit ik vast!

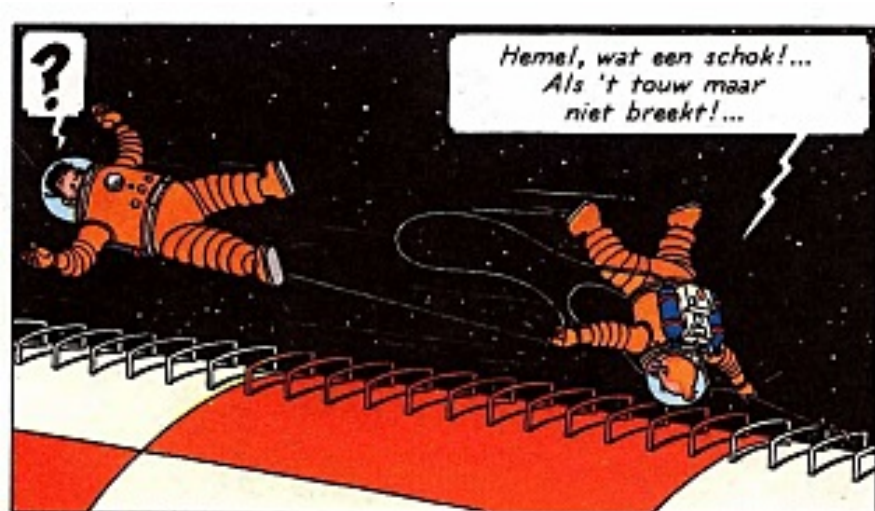

Hallo, Kuifje. Schiet
in hemelsnaam op!...
Adonis trekt ons al
aan!... Als ik de motor
niet aanzet, slaan we op
de asteroïde te plet-
ter!...

Breng uzelf en de
raket in veiligheid!...
Zet de motor weer
aan!

Wat moet dit
touw hier,
duizend bom-
men?...

Hemel, wat een schok!...
Als 't touw maar
niet breekt!...

Hallo, hallo, hier Kuifje!... Het
touw heeft 't gehouden!...

En we zijn buiten
het magnetveld van
Adonis... 't is gewel-
dig!... 't is... Ik zet
de motor weer af...

Gered!... We
zweven weer vrij
rond!...

Vooruit, opschieten!...
Vlug, we gaan weer
aan boord!...

Wil je me
wel 'ns los-
laten, duizend
miljard
bommen!...

W-waar b-bemoei jij je mee?... Ik b-ben
oud en w-wijs genoeg om op mez-zelf te
p-passen!... Ik wil terug naar h-huis, puh!...
Ik heb m'n b-bekost van die cake-walk
w-waarin je w-whisky in 'n b-balletje ver-
andert en w-waarin je je armen en b-benen
breekt!...

Houd uw mond!... Dat idiote ge-
doe van u had ons allemaal bijna
't leven gekost, weet u dat!... Zo
is 't genoeg!... U gaat onmiddell-
ijk aan boord!... En probeer u
behoorlijk te gedragen!... Begre-
pen?

Vooruit!... De vol-
gende keer dat ik
u zie drinken, laat
ik u voor de rest
van de vlucht in
de boeien slaan!...

En een paar minuten later...

Hallo, hallo, hier de maan-
raket!... Kuifje en de kapi-
tein zijn veilig en wel weer
aan boord... We schakelen de
motor weer in...

Ik... ik ben een ellende-
ling... Ik had wat op... Ik...
Het is vreselijk wat ik
gedaan heb... Het spijt me
heel erg.

In orde!...
We praten
er niet meer
over, maar...

OH!

Wat nu?...
Wat is er nu
weer?...

Kuifje!... Kuifje!...
Kom vlug!...
Reusachtige gele
rupsen!...

?

Zolang het medicijn nog niet werkt, zal ik die enorme bos haar bijknippen... Maar daarvoor kunnen we beter naar beneden gaan...

Kom, geef die schaar maar hier! Ik scheer die merinoschapen wel!

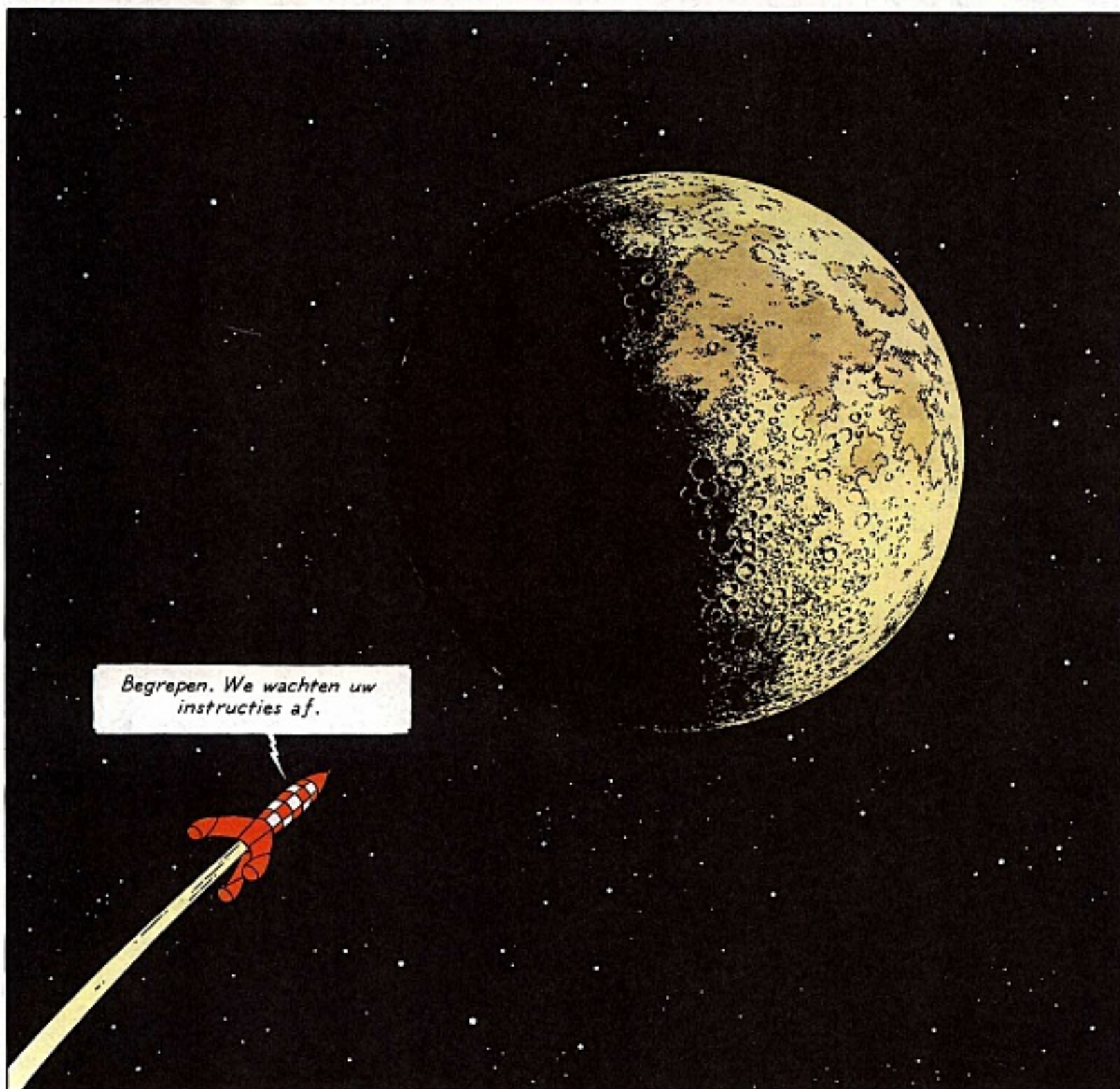
O ja? ... Nou, zoals u wilt...

Hallo, hallo, hier de aarde!...
Attentie!...
Attentie!...

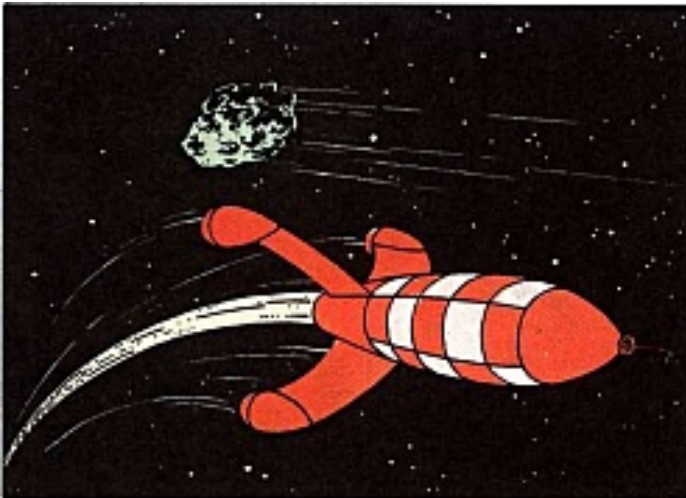
Uw snelheid is nu 45 km per seconde... Over ongeveer 20 minuten dient de omkeermanoeuvre te worden uitgevoerd.

Begrepen. We wachten uw instructies af.

Oef!... Het gevaar is geweken!... Wat 'n opluchting!... Want ik kan jullie nu wel bekennen dat ik m'n hart vasthield...

Zouden we dan echt vermorzeld zijn?...

Dat niet alleen, 't is nog veel erger!... Ja, ik kan 't jullie nu wel zeggen: als m'n verwachtingen niet waren uitgekomen, had ik al mijn berekeningen moeten overmaken!...

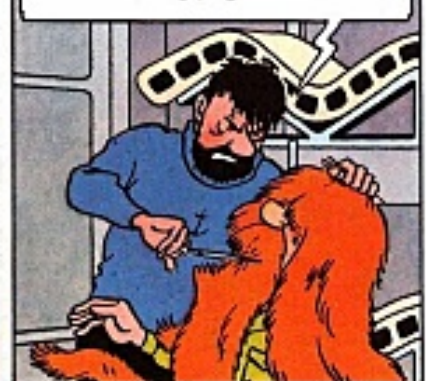

En enkele ogenblikken later...

En als ze me later zullen vragen: "Wat deed u zoal aan boord?", zal mijn antwoord zijn: "Ik? Ik was kappersbediende!"...

Zulke haardossen moet je niet met een gewone schaar te lijf gaan...

... maar met een snoeischaar, duizend miljard bommen! Of met 'n grasmaaier!...

Oef!... Eentje heb ik er ontgonnen!... Nu de volgende van de heren!... Wat?... Zijne Hoogheid is niet tevreden?...

Ha! ha! ha! ha!... Arme kereel, je zou jezelf 'ns moeten zien!...

Lach jij maar!... Lach maar!... Als je soms denkt dat je er slimmer uitziet dan je veledele collega, vergis je je toch lelijk!...

En dit zou allemaal niet zijn gebeurd, duizend bommen en granaten, als jullie het verschil hadden geweten tussen 13 uur en één uur, duizend bommen!...

Ziezo! Klaar!... Moet je m'n handen zien!... Onder de blaren!...

Wat nu?... Meneer is kieskeurig?... Wat wenst meneer dan nog meer?... Een watergolfje, misschien? Een permanentje?... Of hebt u soms liever dat ik u krulspelden inzet?...

Daar!... Kijk nu toch!...

Ha! ha! ha! ha!... Arme kereel, je zou jezelf 'ns moeten zien!...

Professor!...
Professor!

Professor, er moet absoluut iets
gedaan worden aan Jansen en
Janssen... Hun haar groeit net zo
hard weer aan als ik het eraf
knip en...

Sst!... De aarde zal
zo spreken!...

Hallo, hallo, hier de aarde!...
U hebt nog drie minuten
vóór de omkeermanoeuvrre.

Begrepen.

O ja, ik zou u de
manoeuvrre nog uitleggen...
Wat zou er gebeuren,
denkt u, als we zo recht
vooruit op de maan af
bleven koersen?...

We zouden uiteinde-
lijk aankomen, denk
ik?...

Natuurlijk!... Maar dan als een
kogel!... We hebben zo'n onge-
looflijke snelheid, dat we op de
maanbodem te pletter zouden
slaan en er niets van ons zou
overblijven!... En zou u dat
willen?...

Ik?...

... Ik wil maar één ding,
duizend bommen! Ik wil de
vrije lucht in kunnen ad-
menen, in plaats van die inge-
blikte lucht!... En 'n pijpje
kunnen opsteken!... Dat zou
ik willen!...

Goed! Wat doen we dus om niet op de maan te pletter
te slaan?... Heel eenvoudig: we keren onze raket om,
d.w.z., we laten hem 180° draaien... Daarvoor hoeven we
alleen maar eerst de hoofdmotor uit te schakelen en een
zijstralmotor in te schakelen... Zodra de raket ge-
draaid is, staat de uitlaat van de kernmotor op de maan
gericht en zal onze afdaling afremmen, waardoor we, als
alles goed gaat, een hele zachte maanlanding kunnen ma-
ken... Kunt u me volgen?...

Kortom, als ik 't goed
begrijp, is het het-
zelfde als bij de start,
maar dan precies om-
gekeerd!

Hallo, hallo,
hier de aarde!...
Attentie! U hebt
nog twee minu-
ten vóór het
uitschakelen van
de hoofdmotor!

Heren, maakt u klaar!... En kapitein, als u
niet opnieuw als een vlinder wilt rond-
fladderen zodra de motor is afgezet, trek
dan snel uw schoenen met magnetische zolen
aan...

Sapristi, da's waar ook!...
En m'n schoenen staan be-
neden!... Ik ben al weg!...

Nog één
minuut!...

Nog dertig
seconden!...

Nog twintig
seconden!...

Nog tien seconden!...
Negen... acht... zeven...
zes... vijf... vier... drie...
twee... een...
NUL.

Zeg, kapitein, is 't u nog
gelukt uw schoenen aan te
krijgen?...

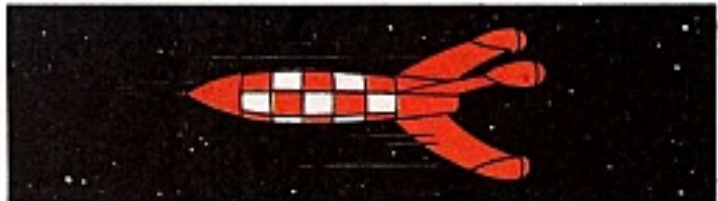
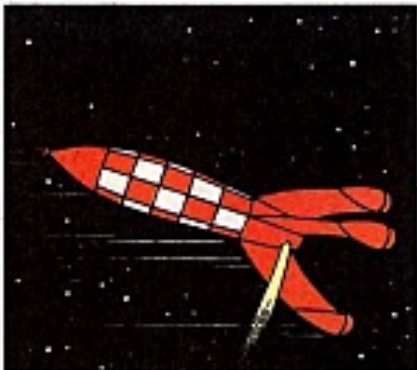

Nog net!... Ik hoef ze
alleen nog maar vast te
maken!...

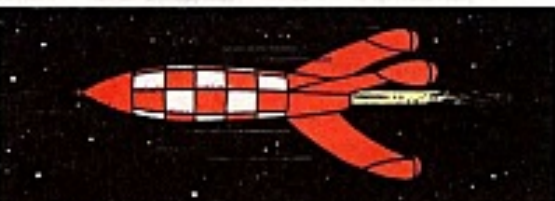
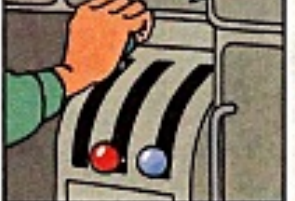
?

Hallo, hier de aarde!... At-
tentie!... Maak u klaar om de
zijstraalmotor in te schakelen...
Nog tien seconden... negen...
acht... zeven... zes... vijf...
vier... drie... twee... een... NUL.

Attentie!... Maak u
klaar om de
hoofdmotor weer in
te schakelen... Nog
tien seconden... ne-
gen... acht... zeven...
zes... vijf... vier...
drie... twee... een...
NUL.

Hallo, hallo, hier de maanra-
ket!... De omkeermanoevre...

... is volledig
geslaagd!...

... Wij kunnen onze snelheid
nu dus geleidelijk
verminderen en zonder
gevaar op de maan landen...

Vooruit maar, vrienden!...
Land maar zo goed moge-
lijk!... Hal hal hal!...

Zeg baas, gelooft u echt dat ze op de maan zullen komen?

Hèhè, reken maar! Maar of ze terug zullen komen is een andere zaak!

Eh... dat begrijp ik niet... Hoezo?... Hoe?...

Ssst! Top secret!... Dat zul je later wel begrijpen... Ah, daar is hun radio weer...

Hallo... hallo...

Hier de aarde. U bent op 240.000 km van uw vertrekpunt. U hebt dus nog 136.200 km af te leggen... Uw koers klopt met de berekeningen. Uw snelheid neemt geleidelijk af.

Enkele minuten zijn verstreken...

Hallo, hallo, hier de aarde... U hebt nog 50.000 km af te leggen. Over 40 minuten dient u de automatische besturing zo af te stellen dat u op de vastgestelde plek zult landen.

Hallo, hallo, hier de maanraket... Begrepen. We gaan eerst een hapje eten. Daarna gaan we ons klaarmaken voor de landing.

Ja, heren, over een goed half uur zal, als alles goed gaat, onze raket landen op de maanbodem, op de door mij uitgekozen plaats: Circus Hipparchus... Dank je, Kuifje.

Cirkus?... Nee maar, daar sta ik van te kijken! 't Is lang geleden dat we naar 't cirkus zijn geweest, hè Janssen?

Ja, geweldig, zeg... Maar ik wist niet dat er een cirkus was op de maan!... Wist u dat, kapitein?

Of ik dat wist?... Natuurlijk. Dat weet toch iedereen!... Ik heb zelfs gehoord dat ze nog twee clowns kunnen gebruiken... Zou net wat voor jullie zijn!

Een maancircus of maankrater, heren, is een ronde vlakte omringd door bergen... De maan telt er zo'n 30.000... De kleinste hebben maar 'n middellijn van een paar honderd meter, de grootste, Maurolycus, meet 241 km in doorsnee.

We gaan dus landen op Circus Hipparchus, een krater van 156 km in doorsnee, die ligt tussen de Zee der Wolken, de Honingzee en de Zee der Dampen.

Sapristi! Dan moeten we dus goed mikken, anders valt de raket in het water!

Geen zorg, die zeeën bevatten geen druppel water. De klassieke astronomen ontdekten donkere vlekken op de maan, die ze aanzagen voor zeeën en dan ook zo noemden... Trouwens, ik...

Zeg, hoor eens even!... Dat gaat zo maar niet!

Wat is er in hemelsnaam aan de hand?...

Wat er aan de hand is? Dit individu heeft ons beledigd en wij eisen excuses, dat is er aan de hand!...

Ik jullie beledigd? ... Ik?...

Jawel, menneer!... Heeft u niet gezegd dat Circus Hipparchus twee clowns kon gebruiken en dat dat net wat voor ons was? ... Vindt u dat soms geen belediging?...

Zeer juist!... Dat individu heeft ons geëxcuseerd, wij eisen beledigingen!

Welnee, sufferd!... Juist 't tegenovergestelde!...

Oh? ... Ik... Inderdaad... Wij hebben dat individu beledigd en zijn hem excuses verschuldigd!...

Goed, in orde!... Ik neem terug wat ik gezegd heb!... Circus Hipparchus kan geen twee clowns gebruiken en het zou dus niet net iets voor jullie zijn... Zijn jullie nu tevreden?...

Wij zijn tevreden...

Sterker nog: dat zijn we...

Uitstekend, uitstekend... Circus Hipparchus kan geen twee clowns gebruiken, dus...

Dus zou het niets voor ons zijn!... Duidelijk, nietwaar?...

Heren, ik smeeek u, bedaar!... Moeten de eerste mensen die op de maan zullen landen, daar nu meteen al ruzie brengen?...

Laten we alsjeblieft niet vergeten dat we in doodsgevaar verkeren... en het hoofd koel houden... Laten we lief zijn voor elkaar... ons hoeden voor elke oprisping van woede... Kom, heren, leg het bij!... En laten we dan allemaal te kooi gaan...

Allemaal?... Maar professor, we zijn met zessen en er zijn maar vier kooien... Ik wil de mijne natuurlijk wel afstaan aan een van de heren, maar...

Geen sprake van!...

Jouw plaats is bij de radio: je moet zolang mogelijk contact blijven onderhouden met de aarde... Wat die heren betreft, dat zullen we wel even regelen...

Er zijn nog twee matrassen in de opslagruimte: ga die halen, leg ze op de grond en ga erop liggen!...

O, da's erg aardig van u, maar we hebben nog geen slaap!...

Slaap of niet, u gaat te bed, potverpillepap!... En niet tegenspreken, dit is een bevel, hoort u? ... Een bevel!

Ik moet nu hoognodig met Wolff de laatste voorbereidingen voor de landing treffen...

Hallo, hallo, hier de aarde... Attentie!... Maak u klaar... U bent nog maar 6000 km van de maan verwijderd...

Hallo, hallo, hier de maanraket... Begrepen... We zijn met de laatste voorbereidingen bezig... De professor stelt op dit ogenblik de automatische besturing af...

Nog zeven graden oostelijker... Nee, dat is te veel... Een graad westelijker, Wolff... Zo, ja!... De raket houdt nu pal op het middelpunt van Circus Hipparchus aan...

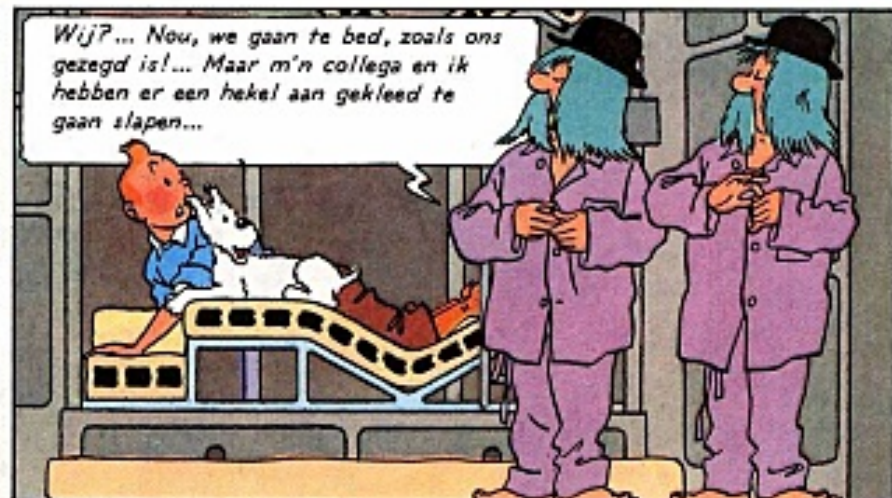
Bobbie!... Hier!...

Heus, hier zit je veel...

Wij?... Nou, we gaan te bed, zoals ons gezegd is!... Maar m'n collega en ik hebben er een hekel aan gekleed te gaan slapen...

... prettiger, als de raket... Nee maar, wat doen jullie nu weer?...

Maar, duizend bommen! Jullie hoeven niet te slapen, in egelvet gebraden gehaktballen!... Jullie hoeven alleen maar te gaan liggen!... Meer niet!...

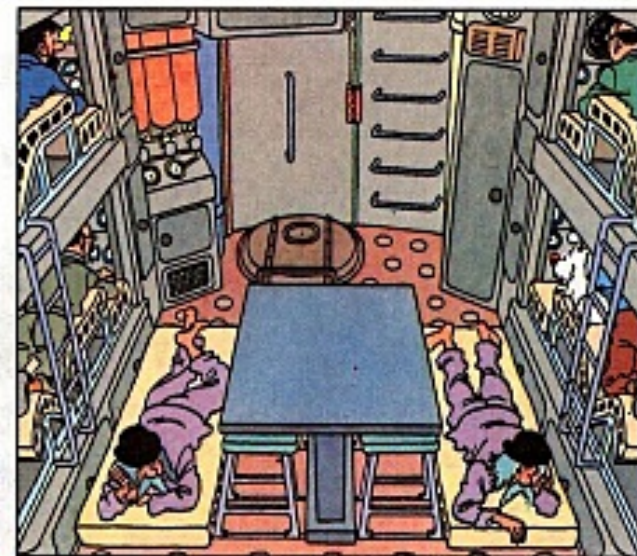
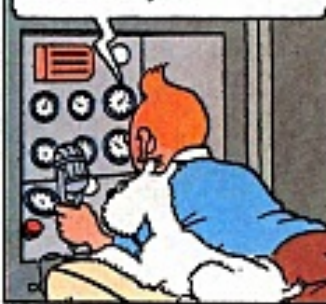
En vlug 'n beetje, carnavalskaninesfaten!... Als de professor ziet dat jullie nog op zijn, is hij in staat jullie op 'n onbewoonde ster achter te laten!... Daar heb je 'm, trouwens!...

Ah, iedereen ligt al! Uitstekend!... Nu jij, Wolff!...

Hallo, hallo... Alles gaat goed... Wij zijn klaar... De automatische besturing staat afgesteld op het middelpunt van Circus Hipparchus... We liggen allemaal te kooi en wachten af...

Hallo, hier de maanraket... De kernmotor is net uitgeschakeld, de hulpmotor aangezet...

Het is geweldig!... Wonderbaarlijk!... Ongelooflijk!... Het idee, dat we over een paar minuten op de bodem van de maan zullen lopen of allemaal dood zullen zijn. Prachtig!

Hallo, hallo, hier de maanraket... Kuifje hier... We beginnen het effect van de snelheidsvermindering te voelen...

Lichte trillingen doen de raket schudden... We worden tegen de matrassen gedrukt... De minste beweging kost enorme... inspanning...

Bonzende slapen... De trillingen worden sterker... Het is net of we verpletterd worden... Het ademen gaat steeds moeilijker...

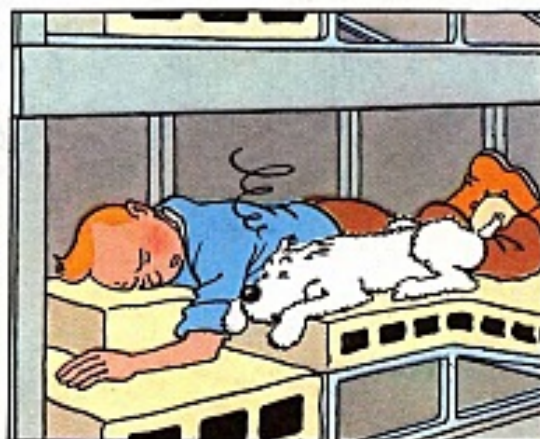

We worden op onze matrassen gedrukt... door een onweerstaanbare... kracht... Bewegen... gaat niet meer... De professor... buiten kennis... Ik heb... ik heb... het gevoel...

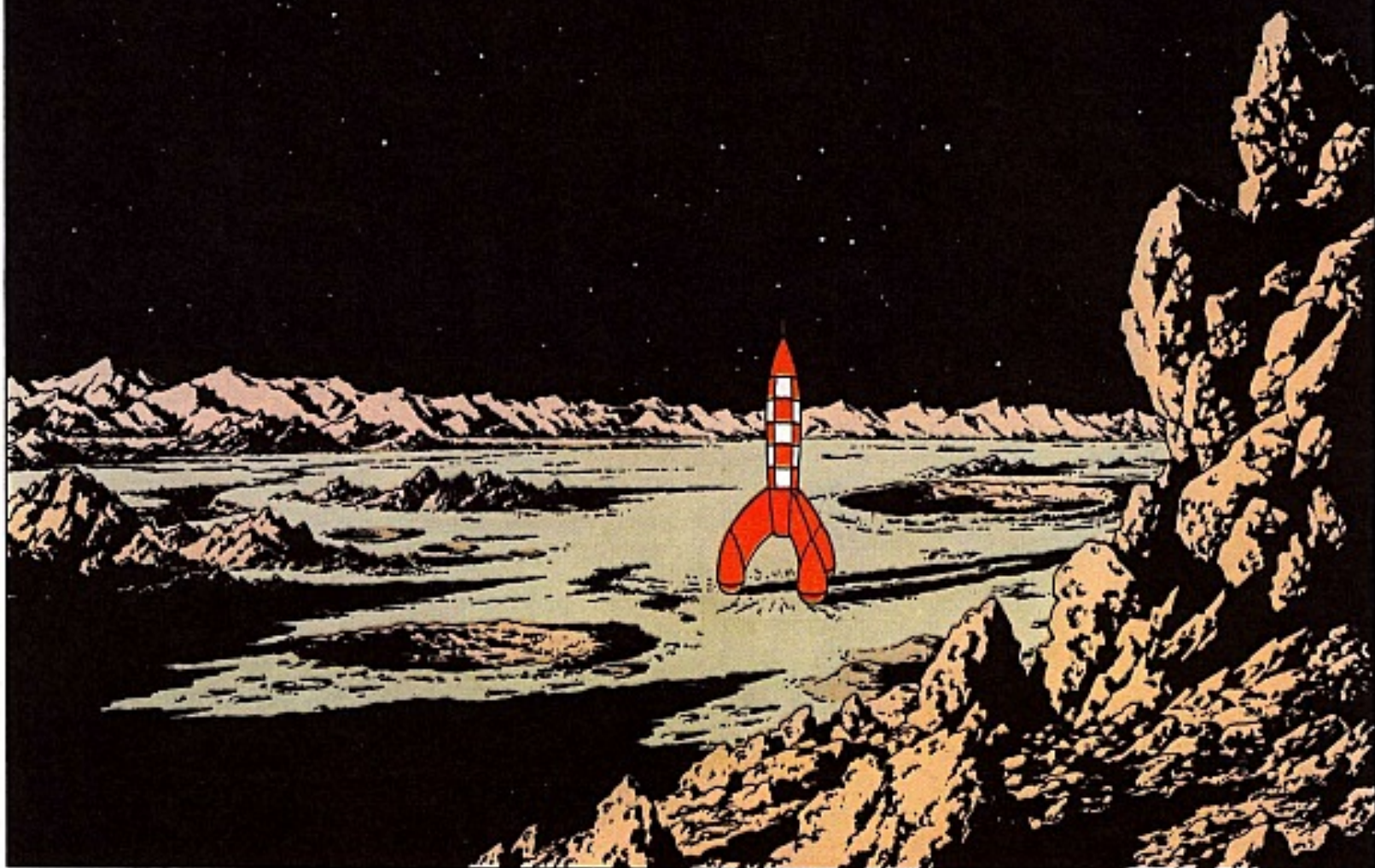

... alsof m'n schedel... op springen... staat!... M'n ogen... 't lijkt wel... 't lijkt wel... of ze uit hun kassen worden gedrukt... Ik... M'n hart... Oh! m'n hart...

Hallo, hallo, hier de
aarde... Hallo, ik roep de
maanraket op... Hallo?
Hallo?...

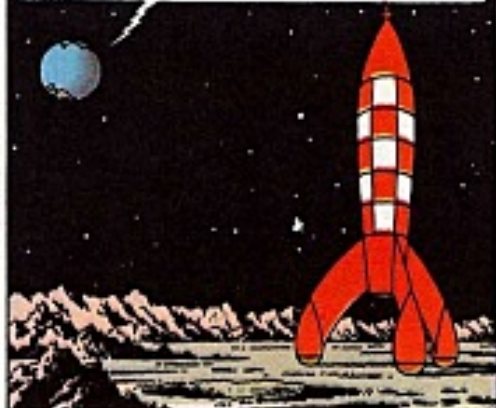

Krrr... krrr... krrr...

Hallo, hallo,
hier de aarde...
Ik roep de
maanraket op...

Hallo, hallo, hier de aarde... Ik roep
de maanraket op...

Hallo? Hallo? Hier
de aarde... Ik roep de
maanraket op...

Verdraaid nog
toe! Als hun nu
maar niets
overkomen is!

Hallo, hier de aarde...
Ik roep de
maanraket op...

Hallo, hier de aarde...
Ik roep de
maanraket op...

Hallo?... Hallo?...
Maanraket, geef
antwoord!

Er is iets mis... We roepen ze nu al 'n half uur op... en nog steeds niets!... Probeer het nog eens!...

Hallo, hallo, hier de aarde!... Ik roep de maanraket op!...

Hallo, hallo, hier de maanraket!... Hier de maanraket!... Ik roep de aarde op... Ik roep de aarde op...

Ze leven!... Ze leven nog!...

Hoera!...

Hier spreekt tot u Zonnebloem, vanaf de maan!!!... We zijn geslaagd!... We zijn geslaagd!... We zijn allemaal gezond en wel!... We konden niet eerder contact opnemen vanwege defecten aan de radio, vermoedelijk veroorzaakt door de trillingen van de raket... Hallo, is mijn boodschap overgekomen?...

Jazeker!... Maar die trillingen lijken nog niet opgehouden: we horen hier nog een vreemd, zwaar soort geronk...

Ik... Hum... Nee, dat is niets! Maak u niet ongerust... dat zijn de twee detectives die liggen te snurken... Ze zijn nog niet wakker!...

RRRON...

RRRON...

We gaan nu de raket uit!... En die eer valt toe aan de jongste onder ons: Kuifje is aangewezen om als eerste mens voet te zetten op de maanbodem!... Hij is net naar beneden gegaan om zijn pak aan te doen... Hij zal u zelf, via de microfoon, zijn eerste indrukken geven... Ik geef u nu aan hem over... Tot straks...

Hallo, hallo, hier Kuifje!... Ik heb net m'n pak aangedaan en sta nu in de sluisruimte, die over enkele ogenblikken luchtledig zal worden gezogen... Dat zal kapitein Haddock op zich nemen... Ik wacht op zijn laatste aanwijzingen...

Hallo, hallo, hier de kapitein!... Druk nul... De sporten zijn uitgeschoven... Ben je klaar?... Opgelet!... Ik doe de deur open!...

Dit is een plechtig ogenblik... De buitendeur draait langzaam in zijn hengsels en...

OOOOOOOOH!...

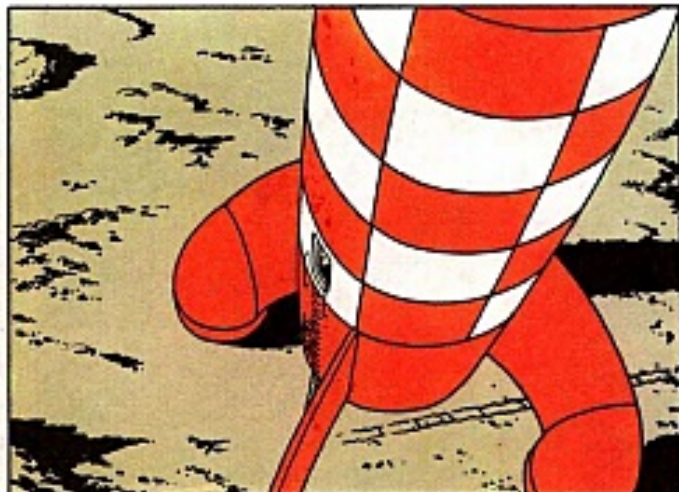
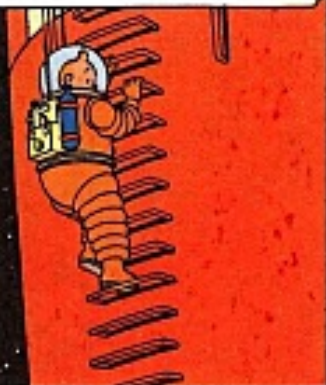
?

Oooh!... Wat een adembenemend schouwspel!

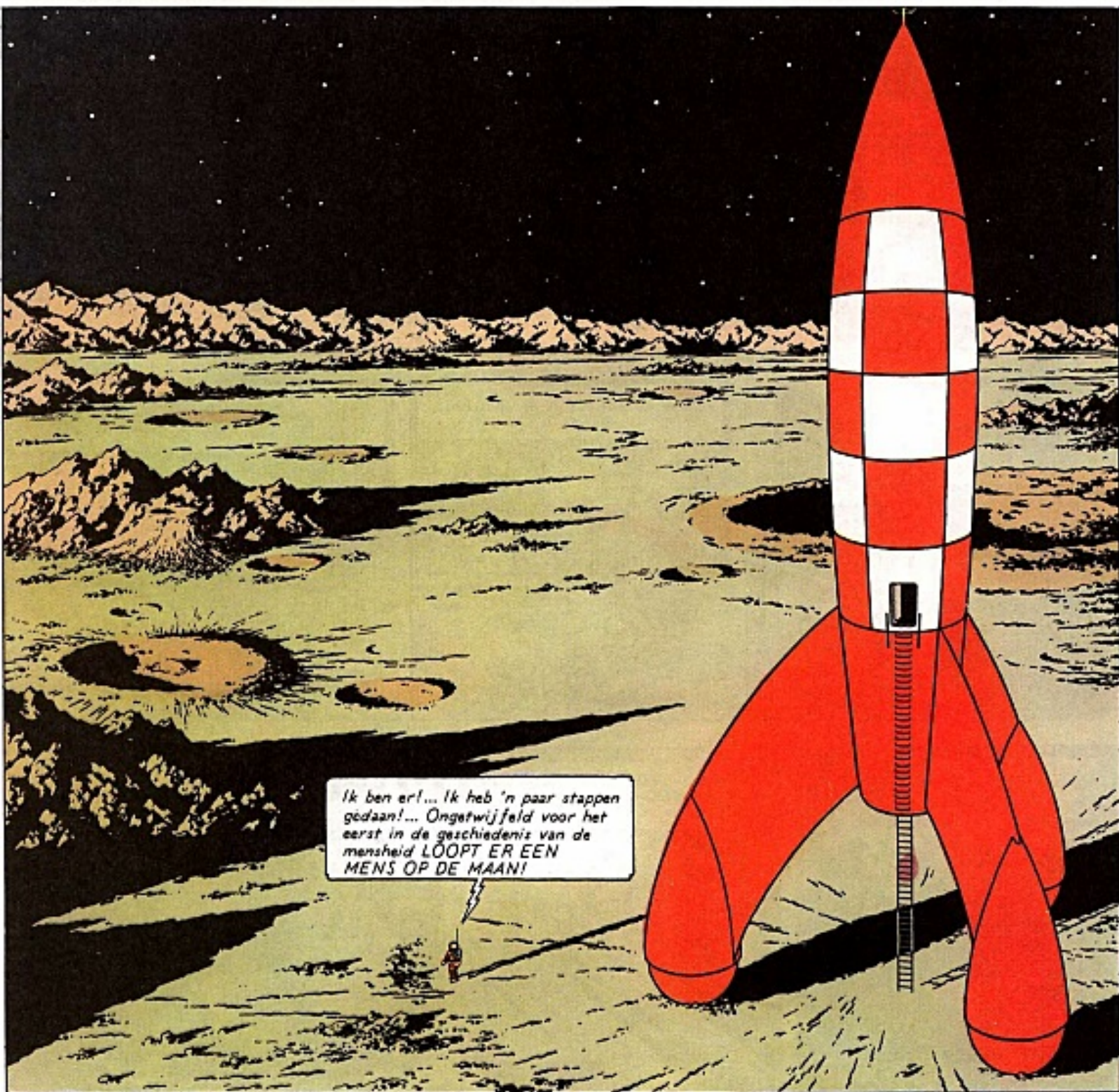
Het is... hoe moet ik 't beschrijven?... een nachtmerrie-achtig landschap, een dodenlandschap, van een angstaanjagende verlatenheid... Geen boom, geen bloem, geen grassprietje... Geen vogel, geen geluid, geen wolk... Aan de hemel, zo zwart als inkt, staan duizenden sterren...

... maar roerloos, als bevroren, zonder de schittering die ze op aarde zo levendig doet lijken!...

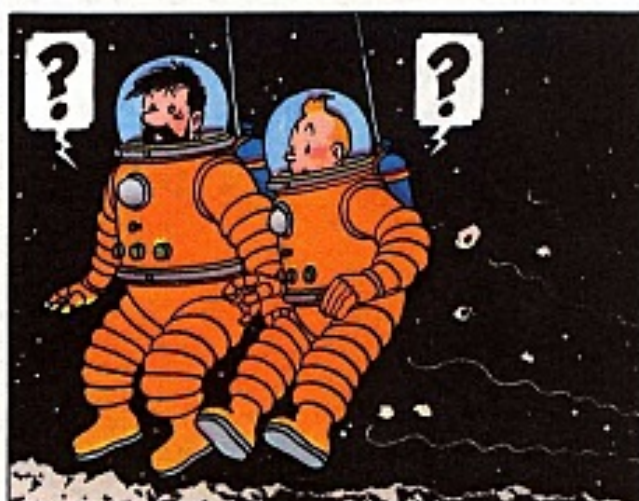
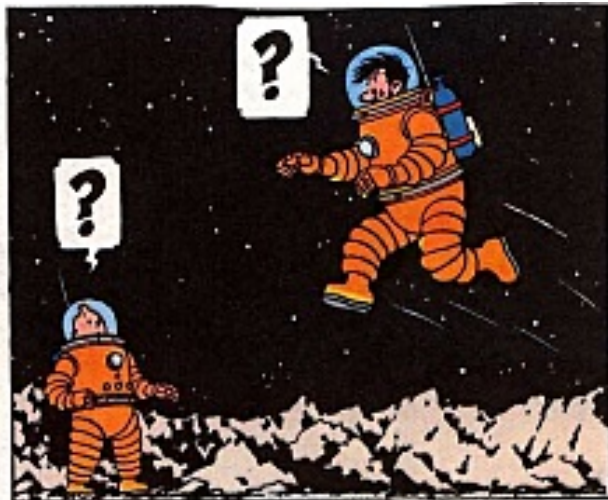
Ik daal nu de sporten langs de romp van de raket af...

Nog een paar sporten... Nog maar drie... Nog maar twee... Nog maar één... Ik ben er!

*Ik ben er!... Ik heb 'n paar stappen gedaan!... Ongetwijfeld voor het eerst in de geschiedenis van de mensheid **LÓOPT ER EEN MENS OP DE MAAN!***

Wat was dat? ...
Een aardbeving? ...

Dat zou dan eerder 'n maanbeving moeten zijn, maar...

Lieve hemel! ... Kijk daar nu 'ns! ...

Duizend bommen en granaten! ... Wat mag dat wel zijn? ...

Een meteoriet! ... Ingeslagen op de plek waar we net nog liepen! ... En geëxplodeerd! ...

Geëxplodeerd? ... Maar ik heb niks gehoord! ...

Natuurlijk niet, want er is geen lucht op de maan, dus ook geen geluid! ... Daarom kon die meteoriet ook ongeschonden de maanbodem bereiken! ... Bij ons op de aarde zou hij door de wrijving van de lucht roodgloeiend zijn geworden en uit elkaar zijn gespat voor hij de grond had bereikt; wij spreken dan van een "vallende ster" ...

Hoe dan ook, als ze denken met zo'n ontvangst het toerisme te bevorderen, hebben die lui van de Maan-VVV het glad mis! ...

Ha, vrienden! ... Vrienden! ... Het is geweldig! ... Fantastisch! ... We zijn op de maan! ... Beseffen jullie dat wel?!

Zo, bent u daar! ...

Kijkt u hier eens! ... 't Had weinig gescheeld of u had onze retourbiljetten weg kunnen gooien! ...

Een meteoriet! ... Schitterend, zeg! ...

Zo, noemt u dat schitterend! ... Terwijl wij zo plat als 'n dubbeltje hadden kunnen zijn! ...

Tja, wat wilt u? ... Dat zijn de risico's van het vak! ...

Dat is 't hem juist, duizend bommen! Het is m'n vak niet! ... Ik ben zeeman, duizend bommen en granaten! ... Op zee loop je tenminste niet 't risico elk ogenblik 'n stuk van de hemel op je kersepit te krijgen! ...

Best mogelijk! ... Maar probeer u dan eens per boot op de maan te komen! ...

Maar daar gaat het nu niet om... Er moet gewerkt worden! Allereerst moet het materiaal worden uitgeladen. Daar beginnen we meteen mee. Wolff is al bezig met de voorbereidingen...

Ik vraag me trouwens af waar hij op wacht! ... Hallo, Wolff? ... Zonnebloem hier... Zeg, Wolff, hoor je me? ... Hallo, hallo? ...

Goeie genade, wat nu? ... De trap! ... De deur! ... Kijk nu 'ns, kapitein!

De sporten zijn ingetrokken!... De deur is dicht!... Verdraaid, wat heeft dat te betekenen?....

Hallo, Wolff?...

Hallo, hallo, Wolff?... Wat spook je daarboven uit, duizend bommen?... Hallo, hallo!... Hallo, Wolff?... Geef je nu antwoord, duizend bommen en granaten?...

Hallo?... Hallo?... Ha, de sporten komen weer naar buiten!... En de deur gaat weer open!...

Nou, Wolff, je hebt ons wel de stuipen op 't lijf gejaagd!... Het was net of de raket er ineens vandoor zou gaan naar de aarde en ons in dit lieflijke landje zou laten beschimmelen!...

Neem het me niet kwalijk... Ik... een verkeerde manoeuvre... Stom... Ik was even verstrooid...

Goed, goed, we praten er niet meer over!... Laten we nu het materiaal gaan uitladen, Wolff... De kapitein zal je helpen de kisten uit de laadruimte te halen... Kuifje en ik blijven hier...

't Is heel eenvoudig... Om elke kist zitten stalen kabels die samenkomen in een ring... U hoeft alleen maar die ring aan de haak van de takel vast te maken...

Begrepen!...
Ik ga naar Wolff...

Hallo, hallo, hier de maanraket... Zon-
nebloem hier... Het uitladen van het materiaal is zojuist begonnen... Alles loopt op rolletjes...

En de uren verstrijken...

Ziezo... Het materiaal hebben we bijna buiten... Nu moeten we de maantank nog uitladen...

Hallo, kapitein?...
De volgende, alstublieft!...

... s op!
Achteruit!

Kun je me uitleggen, jongeman, wat deze grap te betekenen heeft?...

Duizend miljard bommen!
Bedank Kuifje liever... Zonder hem was u in pap veranderd!...

Kijk, professor, deed ik er verkeerd aan u weg te duwen?

De kabels hebben 't begeven. Kijk, ze zijn versleten door de wrijving. Dat moet gekomen zijn door de trillingen die de raket kort voor de landing door elkaar schudden.

Nou, we hebben geluk gehad!
We gaan door, kapitein, maar kijkt u eerst de kabels even na...

Reken maar!... En wel tweemaal ook!...

Zeg, Wolff, we gaan weer verder met... Grote goden, Wolff, wat heb je?!...

Ik... ik weet 't niet... Ik voel me ineens... niet lekker... Ik dacht even dat ik van m'n stokje ging... M'n hart, misschien... Ik... 't Gaat wel over, ik voel me al beter...

Maak je geen zorgen, Wolff, dat zal gewoon de vermoedheid zijn. Bovendien is je zuurstoftoevoer misschien niet goed geregeld. Ga maar wat rusten. Trouwens, we zullen allemaal je voorbeeld volgen.

En enkele ogenblikken later.

Hier de maanraket... We zijn net weer aan boord gegaan om wat te rusten. Intussen zijn Jansen en Jansen op hun beurt op verkenning gegaan.

Het idee, dat wij nu de bodem van de maan betreden, waarop nog nooit een mensenhand voet heeft gezet!

Hum!... Is dat wel zo zeker?...

Stop! ouwe jongen... Stop!

Een kloof!... Verduiveld! 't Is uitkijken hier...

Wees alsjeblieft voorzichtig!

!

?

Zag je dat?... Ongelooflijk!... En zonder aanloop, alsjeblieft!

Nou jij! Vooruit maar, niet bang zijn!

Nou, wat denk je ervan?... Nog verder dan jij, zoon!

Ik heb 'n idee... Geef me 'n hand! Dan gaan we 'n balletje opvoeren!

'n Balletje?... Je... Nou, als je erop staat...

Ha ha ha!

Ha ha ha!

Ha ha ha
hā ha ha

Kom, even ernstig blijven! Als de mensen ons eens zagen!

De mensen!... Ha ha!... DE MENSEN!

Vind je dat zo gek?

Je zegt 't net alsof we in 'n drukke winkelstraat lopen... Er is toch geen mens op de maan, ouwe jongen!

Hoe kun je nu zeggen dat er niemand is als er nog nooit iemand geweest is!

?

Trouwens, kijk maar 'ns!!

Nou? ... Zie je wel? ... Wat zei ik je?

Voetsporen!... Er zijn dus nog anderen dan wij op de maan!

Hallo, hallo! Hier Janssen... met tweemaal S, zoals in snoez. Hallo, hallo, ik roep de maanraket op.

Hallo, hallo! Zonnebloem hier. Ik luister.

Hallo, hallo! Wij hebben net 'n sensationele ontdekking gedaan... Sen-sa-tio-neel, hoort u! Zet u maar schrap: er zijn mensen op de maan!

Wat vertelt u me nu? Mensen? Andere mensen dan wij? ... Kom nu toch!

Zeker wel. Wij hebben voetsporen gevonden!

Voetsporen? Maar, potverpillepap! Dat zijn natuurlijk sporen van een van ons!

Het kan onmogelijk van EEN van ons zijn: er lopen TWEE sporen naast elkaar!

Zeer juist!

Dan zijn het sporen van twee van ons, slimmerik!... Ik wed dat jullie op je schreden zijn teruggekeerd en dat het jullie eigen sporen zijn...

Sakkerloot! Heb je dat gehoord? Zouden wij hetzelfde hebben gedaan als toen in de woestijn, met de jeep? (1)

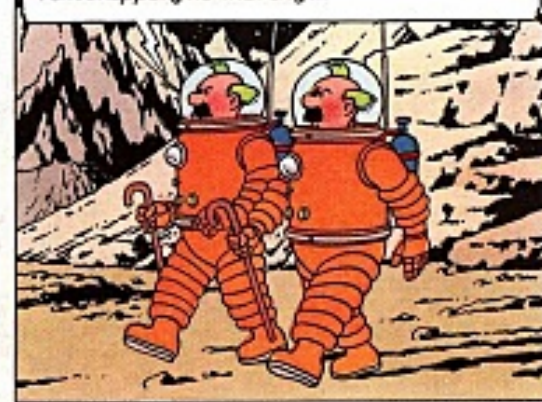
Volstrekt uitgesloten! Want er lopen TWEE sporen, en wij zijn alleen!

Alleen! Alleen!... Alleen in jullie soort ja, stelletje overgehaalde Basji-bozoeks!... Kom terug en vlug een beetje!... Jullie hebben trouwens nog maar voor een half uur zuurstof...

Goed, goed, we komen terug... Jullie halen toch maar je neus op voor onze wetenschappelijke inbreng...

't Is misschien belachelijk, maar toch vraag ik me af... Die voetsporen die ze gezien hebben... Als er nu 'ns echt andere mensen op de maan zijn? ... Lijkt dat u nu zo onmogelijk?...

Onmogelijk? ... In theorie niet. Wij zijn hier ten slotte ook gekomen, waarom zou dat anderen dan niet gelukt kunnen zijn. Maar zelf ben ik ervan overtuigd dat wij de eersten - en enigen - zijn die op de maan zijn geland.

Aha...

Ze kunnen zeggen wat ze willen, daarbinnen, de toekomst zal wel uitwijzen wie er gelijk heeft...

Ja, ja... Wacht maar af!

En enkele minuten later.

Heren, het was onze bedoeling een hele maan-dag op de maan te blijven, ofwel 14 aardse dagen. Maar onze zuurstof-reserves waren berekend op vier man en een hond, en niet op zes man... We zullen dus gedwongen zijn ons verblijf te beperken tot 10 dagen.

We zullen dus sneller moeten werken. Terwijl Wolff en ik de waarnemingsapparatuur opstellen, zullen Kuifje en de kapitein de onderdelen van de maantank uitladen en monteren. Afgesproken? Vooruit dan, aan het werk!

FRAGMENT UIT HET LOGBOEK VAN PROF. ZONNEBLOEM

3 juni - 23.45 u (aardse tijd) - Het materiaal is uitgeladen. Wolff en ik zijn begonnen met het opstellen van de waarnemingsapparatuur. Om 22.00 u met het werk gestopt. Kapitein Haddock en Kuifje zijn begonnen met het monteren van de maanwagen. 4 juni - 8.30 u - Werk hervat om 4 u (aardse tijd). De telescoop is bevestigd op betonnen voet. De camera's staan opgesteld. De theodoliet is gebruiksklaar.

Hallo, hallo, aarde... Zonnebloem hier... Optische instrumenten en camera's zijn gebruiksklaar... We gaan met het observatiewerk beginnen.

Observeer maar, vrienden, observeer maar! Jullie ontdekkingen zullen van onmetelijk belang zijn... VOOR ONS! Hal hal hal hal!

FRAGMENT UIT HET LOGBOEK VAN PROF. ZONNEBLOEM

4 juni - 21.50 u (aardse tijd) - Wolff en ik hebben deze dag besteed aan het bestuderen van de kosmische straling en het observeren van de dichtstbijzijnde planeten. De resultaten hebben we steeds opgetekend in de speciale aantekeningen I en II. De kapitein en Kuifje zijn bijna klaar met het monteren van de maantank. 5 juni - 19.20 u (a.t.) - De kapitein en Kuifje melden ons een half uur geleden dat de maantank klaar is.

Hallo, hallo, aarde... Zonnebloem hier... Optische instrumenten en camera's zijn gebruiksklaar... We gaan met het observatiewerk beginnen.

Het toegangsluik is nu dichtgeklapt... Op dit ogenblik zijn onze vrienden doende de hermetisch afgesloten ruimte vol te laten lopen met lucht. Daarna kunnen ze hun ruimtepakken uittrekken en plaatsnemen; Kuifje achter het stuur, de kapitein in de uitkijk-koepel.

Ah! Daar verschijnt Kuifjes gezicht in de plexiglazen koepel van de bestuurdersplaats... Hij lacht en beduidt dat alles goed gaat.

... En daar is de kapitein... Net als Kuifje geeft hij aan dat alles in orde is... Hij zet de koptelefoon op en...

Hallo, hallo, hier Haddock... Klaar voor het vertrek. Hallo, Kuifje, je kunt het anker lichten.

Okee... Op weg!

Goede reis.

Duizend miljard bommen!
Had je niet wat kalmer
kunnen starten?

... maar vindt u niet dat ik snel
vorderingen maak?

't Spijt me... Dit is de
eerste keer dat ik zo'n
ding bestuur...

Zeg, Kuifje! Je rijdt nu in een maantank,
duizend bommen en granaten, niet op een
scooter... We zijn hier op de maan, begrijp je,
niet in een Lunapark.

Ik doe m'n
best, maar...

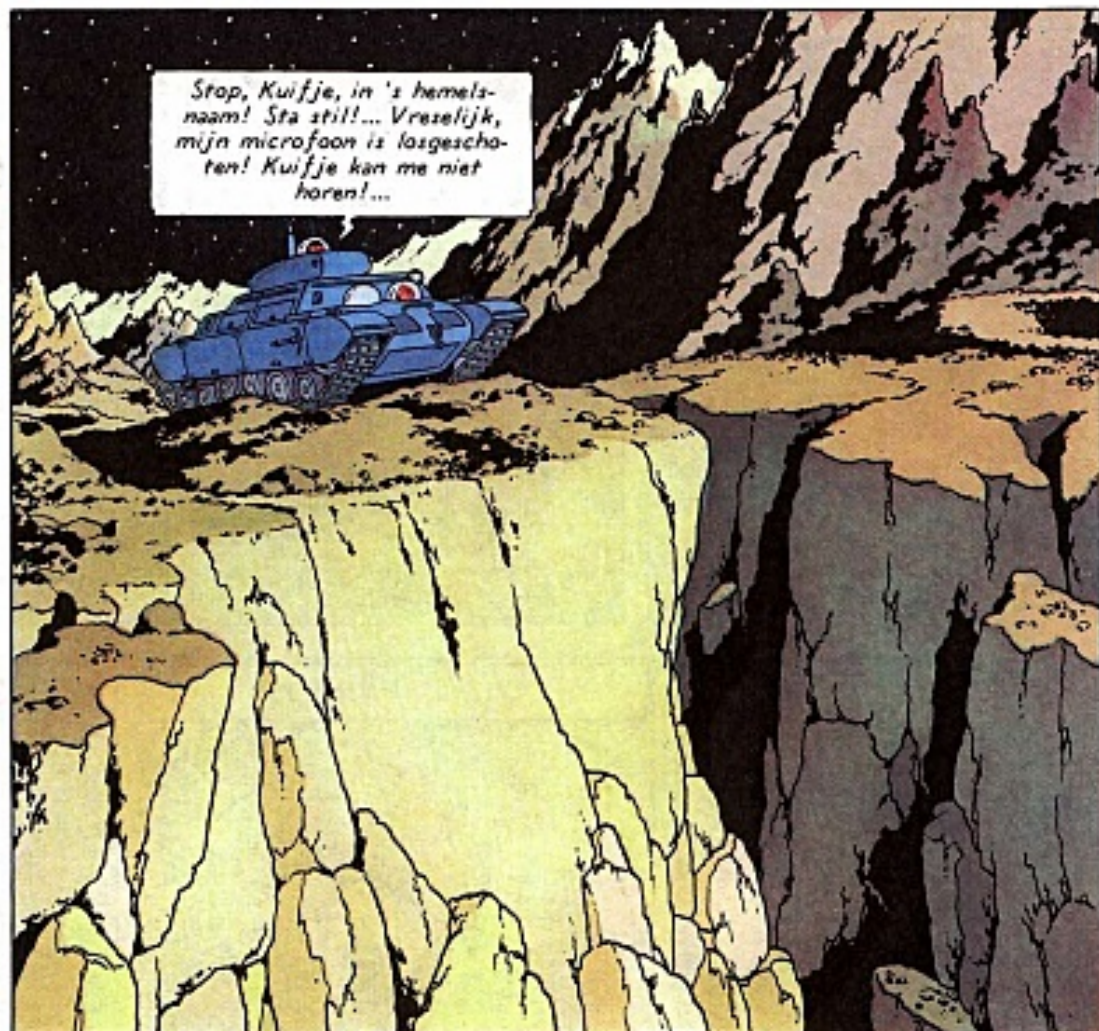
Opgepast! Houd u
goed vast!...

Hallo, hier Kuifje.
Afgezien van de schokken
gaat alles goed.

Stop, Kuifje, in 's hemels-
naam! Sta still!... Vreselijk,
mijn microfoon is losgescho-
ten! Kuifje kan me niet
horen!...

Bommen en granaten, je zult mij niet vaak
als klant voor je taxi hebben!

VRESELIJK!

Lieve hemel! Een kloof!... Stop!

Sapristi, dat scheelde maar 'n haar! Nog iets verder en we waren in de afgrond gestort!...

Neemt niet weg, duizend bommen, dat ik weer m'n kop heb gestoten tegen die koepel!... Zo is 't wel genoeg, we gaan terug. We weten nu dat de maantank goed functioneert... en dat een valhelm onontbeerlijk is!

In orde. Ik keer en we gaan terug.

FRAGMENT UIT HET LOGBOEK VAN PROF. ZONNEBLOEM

6 juni - 13.40 u (aardse tijd) - Een ochtend voor de annalen van de wetenschap. We zijn erin geslaagd de constante van de zonnestraling te meten en exact de grenzen te bepalen van het zonnespectrum in het ultraviolet. Een uur geleden, 12.35 u om precies te zijn, zijn Wolff, de kapitein, Kruijse en Bobbie met de maantank op verkenning uitgegaan in de richting van de Kolumbastrater.

Hallo, hallo, hier de maantank. Alles wel aan boord.

Wat is 't heet in die kaasstolp! Ik smelt letterlijk weg...

Ha... Zonder helm, microfoon en al dat spul is het een stuk beter uit te houden...

Kijk, kijk... Wat zie ik daar?

STOP!

Ja, ja, ik stop al.

Ziet u dat, daar links, aan de voet van die rots?

Kijk daar, achter die
rotspiek...

Dat lijkt wel de ingang
van een grot.

Dat kwam bij mij ook op...
Dat moeten we 'ns nader
bekijken.

In orde, ik ga.
U ook, kapitein?

Goed, ik
ga mee.

Hallo, Wolff... Je hebt je niet
vergist. Het is inderdaad de ingang
van een grot.

Maar waar zal die ons brengen?...
Kom. Ik doe mijn lamp aan.

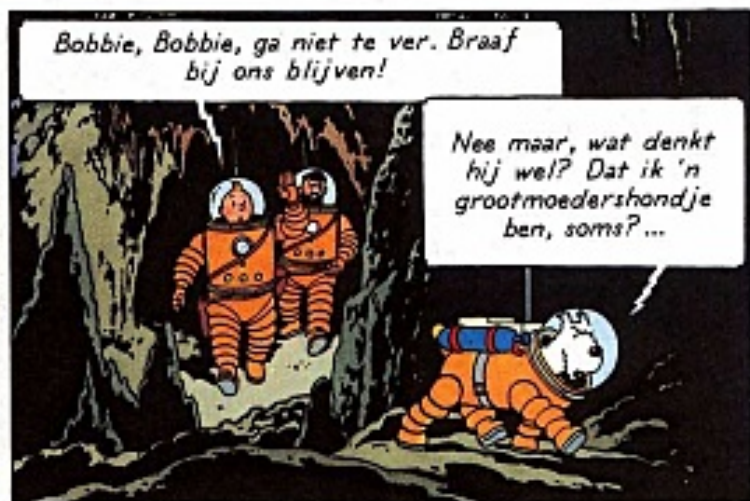
Duizend bommen! Ik heb in m'n leven veel ge-
daan, maar daar was maangrotonderzoek nog
niet bij!

Sapristi, dit lijkt wel een
kathedraal!

Stalagmieten en stalactieten...
Dat is het bewijs dat er ooit
water op de maan is geweest.

Bobbie, Bobbie, ga niet te ver. Braaf
bij ons blijven!

Nee maar, wat denkt
hij wel? Dat ik 'n
grootmoedershondje
ben, soms? ...

WOEHAAAA!

Grote genade, een afgrond!
Hij is erin gevallen!

Vlug, kapitein! Hou me stevig vast. Ik probeer of ik met m'n lamp op de bodem kan schijnen...

De kloof maakt 'n bocht. Ik kom niet verder... Bobbie! Bobbie!...

Snel, kapitein, rol uw touw uit en maak dat stevig aan een rots vast.

Maar je bent toch niet van plan...

Zeker wel. We moeten al 't mogelijke doen om die arme Bobbie te redden! Vlug, maak een stevige knoop.

Ziezo... Maar 't blijft waanzin!

Lukt 't?...

't Lukt!

Kuifje, wees alsjeblieft voorzichtig! Je weet wat er gebeurt als de zuurstoftoevoer verbroken wordt...

Ja... dat weet ik...

Ha, nu sta ik op een uitstekend stuk rots... Bobbie! Bobbie!

Wees nu toch verstandig en kom terug! Het is zinloos wat je nu doet. Hoe kan hij zo'n val nu overleefd hebben?...

Nee, ik ga door. Misschien is hij alleen maar gewond.

De kloof wordt breder. Ik daal nog steeds.

Ai, het touw is te kort! Ik ben aan het eind... Verder kom ik niet!

Zie je nu wel, stijfkop! Kom weer naar boven, duizend bommen!

Kapitein... Hallo, kapitein... Ik geloof dat ik iets zag bewegen... Ik laat het touw los, de bodem kan niet ver meer zijn...

Je bent gek! Doe dat niet, duizend bommen en granaten!

Op hoop van zegen!

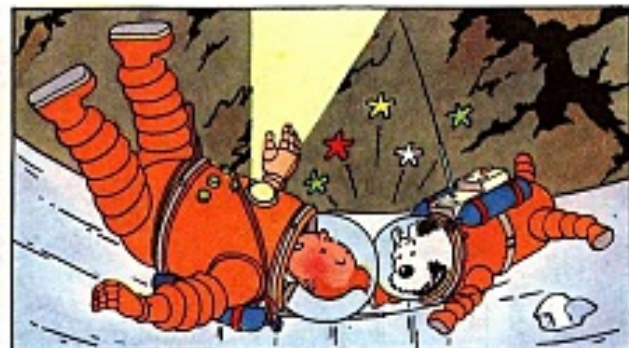

IJS!...

U hebt gelijk. Ik kom weer naar boven... Bobbie! Bobbie!...

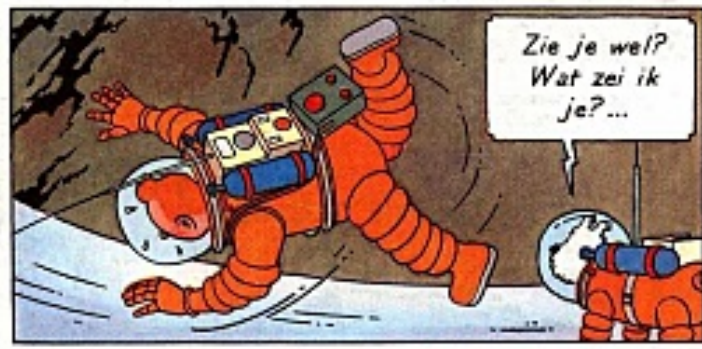

Bobbie!... Daar ben je!... Heb je niks gebroken?... Wat nu? Je geeft geen antwoord... O, ik snap 't al: zijn zender is kapot.

Hallo, hallo, kapitein... Ik heb Bobbie gevonden! Hij mankeert niets, maar z'n zender is kapot. Ik klim weer naar het touw toe.

M'n beste Kuifje, als jij denkt overeind te kunnen blijven op deze glijbaan!...

Zie je wel? Wat zei ik je?...

Verdraaid, hoe kom ik nu die ijshelling op? Er is maar één manier: treden uithakken met een steen. Vooruit, aan de slag!

Hallo, hallo, kapitein... Maak het touw los en laat het zo ver mogelijk zakken... Als ik bij het touw ben, maak ik Bobbie eraan vast en haalt u hem op.

In orde.

Hè, hè, ik ben er...

Hallo, kapitein, laat het nog wat zakken, het komt nog niet laag genoeg om Bobbie eraan vast te maken.

Begrepen.

Ziezo, dat zit.

En enkele ogenblikken later.
Hallo, Kuifje. Voor elkaar... Bobbie is buiten gevaar.

Hallo, hallo, Kuifje. Ik heb een zware kei aan het touw gebonden. Ik laat hem nu zakken...

Goed. Maar schiet op, kapitein, want het ademhalen gaat al moeilijker.

Ziezo, ik ben er bijna. Zie je het touw?

Nee, ik zie het niet... Haast u, alstublieft!

Wat nu, duizend bommen?... Dat touw is toch niet korter dan daarnet!

O, maar... ik voel het gewicht van de kei niet meer... Ik snap 't al! Die is er natuurlijk uit gegleden... Of hij is ergens blijven steken... Vlug, we proberen het nog eens...

Ondertussen...
Hallo, hallo, Wolff... Weet je al iets?

Hallo, Wolff hier... Nog steeds niets... Ze zijn nu al ruim een half uur in de grot. Ik begin me af te vragen of... Ha, daar zijn ze!

Lieve hemel! Kuifje loopt erbij als 'n bokser die groggy is. De kapitein moet hem bijna dragen... Hallo, kapitein, is hij gewond?

Gelukkig niet! Die arme jongen is alleen aan 't eind van zijn krachten.

Gered! Ze zijn gered! In m'n armen, vrienden!

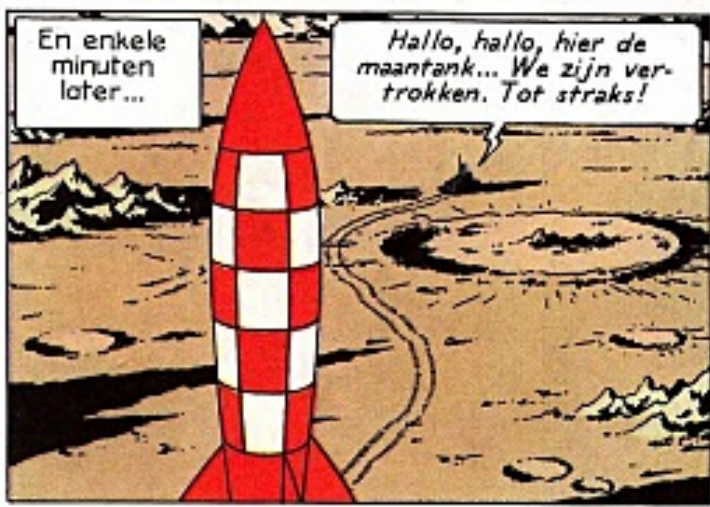
Hallo, hallo, hier de maantank. De kapitein en Kuifje zijn weer aan boord. De kapitein stuurt nu, want Kuifje is volslagen uitgeput. We rijden nu halsoverkop terug.

Verscheidene uren zijn verstreken...
Hallo, hallo, aarde? Hier de maanraket, Zonnebloem. De wagen is terug, maar zal dadelijk weer vertrekken, ditmaal met de kapitein, de heren Jansen en Janssen en mijzelf aan boord. Doel van de expeditie, die minstens 48 uur zal duren: een grondig onderzoek van de door Kuifje ontdekte grotten, waarin zich rijke uranium- of radium-aders moeten bevinden.

Hèhè... Nu is Operatie Odysseus toch in het beslissende stadium gekomen, geloof ik... Het zal er gaan stuiven!...

En enkele minuten later...
Hallo, hallo, hier de maantank... We zijn vertrokken. Tot straks!

Hallo, hier de maanraket, Kuifje... Goede reis en veel succes!... En laat ons niet te lang alleen!

Zonnebloem hier... Geen zorg, over 48 uur zijn we weer terug.
Ik weet niet waarom, verdorie, maar iets zegt me dat we beter rechtsomkeert zouden kunnen maken...

Tot gauw dan! Ik ga intussen de zenders van onze ruimtepakken repareren... Tot ziens!

Tot ziens, Kuifje!... Tot ziens, Wolff!...

Tijd om te eten... Ik... eh... ik ga beneden wat halen om een maaltijd klaar te maken...

Goed idee, want ik begin honger te krijgen als een paard.

Zal ik het doen?

Nee, nee... eh... doe geen moeite... Ik ga zelf wel even.

Toch vreemd, zoals die Wolff veranderd is... In Sbrodij was hij zo open, zo goedlachs... Hij is dezelfde niet meer... Wat heeft hem zo veranderd?...

Ik heb nooit veel met 'm op gehad en ik heb 'n fijne neus!

En enkele ogenblikken later...

Zo, ik heb alles!

Ha, als dat nu 'ns kluiven in blik waren!

Ach, verdorie!

Wat? ... Wat is er?

Eh... niks ernstigs... Ik ben de gecondenseerde melk vergeten... Nu moet ik weer helemaal naar beneden.

Je ziet het zo, de kist staat recht voor je als je binnenkomt.

In orde.

Geen sprake van, nu ga ik.

Ah, fijn... Bedankt... Aardig van je.

Hij gaat naar beneden... Mijn hemel! 't Is nu te laat om het nog ongedaan te maken... Nu is hij beneden... Nu gaat hij het ruim in...

Haha, jochie... dat had je niet gedacht, hè, dat kolonel Jorgen nog eens helemaal op de maan wraak zou komen nemen! (1)

Wolff, hee, Wolff... 't is gebeurd, je kunt komen.

Ik... ik kom...

Grote genade... je... je hebt hem toch niet te hard...

Nee, nee, stel je gerust. Ik heb 'm alleen... in slaap gesust! En nu, Wolff, op weg naar de aarde!

Wat?... Wat bedoel je?... Zonder op de anderen te wachten!?

Natuurlijk! Vertel eens, binnen hoeveel tijd kan de raket starten?

Nee, nee, dat mogen we niet doen!... Als we ze op de maan achterlaten, veroordelen we ze tot een verschrikkelijke dood... Dat zou een ijselijke misdaad zijn!...

Holala!... Niet zulke grote woorden, Wolffje! En vooral niet sentimenteel worden!... We vertrekken, en daarmee uit.

O nee, dat weiger ik! Aan zo'n misdaad werk ik niet mee!

Wolffje, luister goed. Stel dat we de anderen opwachten en ze bij hun terugkeer uit de luchtsluis in de raket overmeesteren... Goed. En dan naar de aarde vertrekken met onze gevangenen... Hoe moet het dan met de zuurstof, Wolff?

De reserves waren berekend op vier personen... we zijn met zevenen... Dus? Heel simpel, dan zijn we dood voor we thuis zijn... Wou je dat soms?... Geef dan antwoord... Aha, ik zie dat je verstandig wordt. Kom mee naar boven, dan bereiden we ons voor op de start.

Ha, daar komt Kuifje...

Woeha!... Woeha!... Grr... Fang!... Boem!...

Hallo, hallo, Kuifje?... Hier de maantank. Wat is dat voor een herrie?...

Hallo, Wolff hier. Ik... hum... 't is niets... Eh... Kuifje daalde af naar het ruim en... en Bobbie, begrijpt u, Bobbie wilde hem achterna... Hij is nu trouwens weer rustiger...

Juist... rustiger kan het niet!

Wat? ... Wat doe je nu? Je hebt toch geen last van dat beest? ...

Je weet nooit! Dat mormel zou ons best nog 'ns een loer kunnen draaien...

Ziezo, dat is dat... En nu, kerel, ga jij eens een lekker warm maaltje voor me maken! Ik eet nu al bijna een week uitgedroogde broodjes, en daar heb ik m'n buik van vol! Vooruit, aan het werk!

En daarna vertrekken we naar de aarde. Hahaha! Ik zou hun gezicht wel 'ns willen zien als ze merken dat de raket verdwenen is! Om je dood te lachen!

Nou, Wolff, hoe staat 't met dat maaltje? Ik heb honger als 'n paard.

Dadelijk... Ik... 't Komt eraan...

Hallo, hallo, hier de maantank...

We hebben pech. De accu's van de motor zijn leeg. Kortsluiting, ongetwijfeld... De kapitein is bezig de kleine noodaccu's aan te sluiten, dan kunnen we terugkomen...

Sakkerloot, ze komen direct terug! We moeten onmiddellijk vertrekken! Laat je pannetjes maar staan, Wolff... We gaan er meteen vandoor!

Meteen? ... Dat kan niet. De straalmotoren moeten eerst minstens een half uur warm draaien!

Had je dat niet eerder kunnen bedenken, idioot? ... Nou, schiet op, waar wacht je op? ...

Intussen...

Hee, wat doe ik hier? ... En... Au, m'n hoofd! ... Maar wat... Ik ben gekneveld!!! Wat is er met me gebeurd? ...

Ik begrijp er niets van. Ik... Wat, wat is dat voor gedreun? ... Verdraaid, dat zijn de straalmotoren die warm draaien... Maar dan... maar dan... dan gaat de raket vertrekken! ...

Maar waar zijn de anderen dan? ... Gevangen, net zoals ik? ... Tenzij ze, nu weet ik het weer... De ongelukkigen! ... Ze waren met de maantank weg... Dan zullen ze op de maan worden achtergelaten! ... Wolff, Wolff, HELP!

Hallo, hallo, hier de maantank... We komen met gematigde snelheid terug... De raket komt al in zicht... Hallo? Hallo? ...

Vreselijk! De raket! Kijk... Hij stijgt op!

Nee!... Hij valt terug... De straalmotoren zijn stilgevallen!

Lieve hemel! Hij helt over... Hij wankelt... Zo valt hij opzij...

Nee, godzijndank, hij blijft staan!... Maar welke gek heeft nu het start-mechanisme op gang gebracht?

Alle donders! We zijn weer teruggevallen op de bodem!... Wat is er gebeurd, Wolff?

Ik... ik snap er niets van. We gingen eerst normaal omhoog... maar de motoren vielen ineens stil... Onverklaarbaar...

Welk wafelijzerconcentraat heeft ons die driedubbel overgehaalde streek geleverd? Ik zal 'm eens het een en ander in zijn oren gaan fluisteren, duizend bommen!

Zeg, wat ik nu ineens bedenken, Wolff... Die gewetensbezwaren van jou... Als jij de start zelf hebt gesaboteerd, zweer ik je dat je daar zwaar voor zult boeten!

Ik? ... Gesaboteerd? ... Hoe kan dat nu? ... Wat... wat doe je nu? ... NEE! ... NEE! ...

Luister, Wolff, ik tel tot tien... Als we bij tien niet definitief vertrokken zijn, jaag ik je een kogel door je hoofd.

Hallo? Hallo?... Kuifje?... Wolff?... Geven jullie nog antwoord, of hoe zit 't?... Doe open, duizend bommen en granaten!

Vier... vijf... zes...
Genade, ik smeeke het je! Genade!...

Zeven... acht... negen...

En tien!... De raket is niet gestart. Je hebt het zelf geweld, Wolff! Ik schiet...

AAHH!

KUIFJE!

In eigen persoon!... Stoor ik? Duizend excuses! Ik had inderdaad eerst even moeten kloppen... Vooruit, sta op, al-lebei, en handen omhoog!

Wat een weerzien, hè, kolonel Boris?... U bent weinig veranderd sinds uw samenzwering tegen uw hoogste chef, de koning van Syldavië.

Tussen haakjes, u beschuldigde die arme Wolff ervan de start gesaboteerd te hebben... 't Spijt me dat ik u moet tegenspreken, want ik ben de schuldige.

Kuifje, Kuifje, waar zit je?

Hier kapitein, kom vlug!

Duizend miljard bommen, waar komt die kwibus vandaan? Van de maan?

Nee, uit het ruim, waar hij zich kon verbergen dankzij de medewerking van onze vriend Wolff... Wilt u zich met hen bezighouden en ze stevig vastbinden, in afwachting van de komst van de anderen?

Ha, daar is meneer Zonnebloem trouwens al. Komt u maar, professor. Deze meneer wil heel graag met u kennismaken...

Dus vanwege de zuurstof die deze overgehaalde basji-bozoek nodig had, mocht ik van jou geen pijpje opsteken, Wolff?

Wie bent u, meneer? En wat doet u hier?...

Ik zeg jullie maar meteen dat je met mij alleen maar je tijd verdoet. Ik geef nergens antwoord op. Neem Wolff maar: die pissebed zal jullie maar al te graag uitleggen hoe het zit.

Maar in 's hemelsnaam, Wolff, wat heeft dit toch allemaal te betekenen?... Wat is er gebeurd?... Ik snap 't niet... 't is 'n misverstand, niet?... Kom, Wolff, spreek op, leg eens uit...

Ik ben een ellendeling... Ik ben een ellendeling...

Kuifje!... Kuifje!... Vlug!...

Dat geraamte, Wolff, was
jij dat soms ook?

Ja, geraamte, was jij
soms die Wolff? Geef
antwoord!

Dit is een SERIEUZE onder-
vraging, duizend bommen! Met
andere woorden, stelletje ana-
koloeten, hou je erbuiten!

Kom, Wolff, ga
verder.

Nou, dankzij Kuifje, lukte het jullie vijanden
niet de proefraket te kapen: jullie lieten hem
in de vlucht ontploffen. Maar zij dachten dat
ik hen had verraden en bedreigden me met de
dood... Toen hoorden ze dat deze raket op stapel
werd gezet en gaven me nieuwe instructies...
Een van de kisten uit Jena zou een valse
bodem hebben en een journalist herbergen...
Mijn rol zou zich beperken tot het... eh... ver-
gemakkelijken van zijn taak...

En jij geloofde dat!... Kom
nu toch, hypocriet die je
bent! Als je een hobbelpaard
zo'n sprookje zou vertellen,
zou het je op de hof nemen!

Eh... Ze hadden me
verteld dat hij te voor-
schijn zou komen... als
de raket eenmaal op de
maan was...

Zodra we hier waren, ging ik hem dan
ook, profiterend van jullie afwezigheid, in
zijn schuilplaats opzoeken. Het bleek Jor-
gen. Hij onthulde toen zijn ware op-
dracht: zich meester maken van de raket
en deze terugbrengen, niet naar Sbrodj,
maar naar het land waarvoor hij optrad...

Twee kleinigheidjes nog, Wolff...
Dat intrekken van de trap... en die
kist die ons bijna verpletterd
had... Was jij dat ook?

Ja!... En toen jij vlak achter
me stond en deed alsof
je van je stokje ging, wou
je mij eruit duwen, hè,
bandiet!

En ik vertrouwde je nog
wel volkomen!... O,
Wolff!...

Vandaag besloot de kolonel, aangezien Kuifje al-
leen aan boord was en jullie 48 uur weg zouden
blijven, tot actie over te gaan. Op een gegeven
moment daalde Kuifje af naar het ruim...

Dat wil zeggen, jij bent eerst nog naar
beneden geweest om je handlanger te be-
vrijden. Vervolgens heb je gezorgd
dat ik op mijn beurt afdaalde.

Eh... ja... Ik bleef hier een hij
schakelde Kuifje uit... Toen pas
vertelde hij dat hij jullie op
de maan wilde achterlaten... Ik
zweer jullie dat ik heb geprobeerd
me te verzetten.

Vooruit, ga door.

Ja, biecht
op, Judas!

Ik geloof je. Zo moet het ge-
gaan zijn... Toen ik weer bij-
kwam, lag ik vastgebonden in
het ruim... Toen ik het ge-
dreun van de motoren
hoorde, begreep ik wat er
ging gebeuren... Gelukkig zijn
deze twee interessante figu-
ren nooit bij de padvind-
ers geweest.

Daarmee bedoel ik, dat ze geen behoorlijke
knoop kunnen leggen. Ik kon dan ook zonder
veel moeite loskomen. En dat was tijd ook!
De motoren draaiden al op volle toeren!... De
raket verhief zich al van de grond en ik
sneed alle draden door die naar de machines
liepen. De raket viel weer terug, omdat de
straalmotoren afsloegen.

En zo
heeft
Kuifje
ons gered!

Gered?... Jammer genoeg,
vrienden, vrees ik dat jullie te
vroeg juichen!...

Natuurlijk, door de draden door te snijden heeft Kwijje het ergste voorkomen... voorlopig. Helaas, de kans is groot dat de raket bij het terugvallen ernstige schade heeft opgelopen. En het zal veel tijd kosten die te herstellen. Welnu, we zitten nog steeds met een ernstig zuurstofprobleem... Maar laat onze vriend eerst zijn verhaal afmaken...

Waar was ik?... O ja. Toen de raket weer op de grond stond, deed ik de deur van de luchtsluis open en liet de trap uit, zodat jullie naar binnen konden. Toen ging ik, gewapend met een pistool en een Engelse sleutel, geruisloos naar boven... en belandde hier midden in een familieruzie.

Dit heerschap beschuldigde Wolff ervan het startmechanisme gesaboteerd te hebben en wilde hem neerschieten. Mijn Engelse sleutel sloeg hem het wapen uit handen. Net op tijd, nietwaar, m'n waarde Jorgen... want kennelijk bent u geen kolonel Boris meer!

Wat, ken jij die Neanderthaler dan?

Jazeker, we kennen elkaar sinds de zaak van de Scepter van Ottokar in Syldavië. Onder de naam Boris was hij adjudant van Muskar IV, tegenover wie hij trouwens op een vreselijke manier verraad pleegde... Ik won toen de eerste ronde, maar het had weinig gescheeld of hij had de tweede binnengehaald...

En nu stoppen we die schurken in het ruim...

Wat!... Wij maken ons druk om die twee piraten, terwijl we de kans lopen zuurstof te kort te komen!... Zij wilden ons op de maan achterlaten. Welnu, duizend bommen, dan verdienen ze dat lot zelf!

Laten we ons ridderlijker tonen dan die twee, kapitein... Vooruit, u bent een vakman, brengt u ze naar het ruim en bind ze stevig vast.

Zoals je wilt! Maar ik voorspel je dat je spijt zult krijgen van je goede daad. Onthoud dat; je zult er spijt van krijgen!

Hoe dan ook, lammetjes van me, ik zal 'n dot van een kabelvestje voor jullie breien waarin jullie 't lekker warm zullen hebben! Handgebreid, duizend bommen! Met volledige garantie!...

U gaat uw gang maar. Als u er maar mee ophoudt mijn gezicht onder te spatten!

Wat?... Ik?... Spatten?... Duizend bommen, jij durft... Je hele leven fatsoenlijk geleefd te hebben en dan zo beledigd te worden door die basji-bozoek!...

Bedaar, kapitein, bedaar!

Bedaren, bedaren?... Hoorde je wat ie zei, dat... dat schildvleugelig insect?... Om te durven beweren dat ik spat!... Bedaren! Jij bent me er een!

Spatten, ik!... Het lef, verdorie!...

Zonnebloem heeft er een.

Ja, ik haal 'm even.

Kom, kapitein, het incident is gesloten. Gaat u met de twee gevangenen naar het ruim.

Goed. Dan ga ik intussen de aarde van het gebeurde op de hoogte stellen.

Hallo, hallo, hier de maanraket... Er zijn hier zeer ernstige dingen voorgevallen... Een verrader, die voor rekening van een onbekende mogendheid werkt, was als verstekeling met de raket meegegaan...

... Wolff was zijn handlanger! Ja, Wolff!... Ze zijn vandaag tot actie overgegaan en hebben getracht zich meester te maken van de raket. Gelukkig hebben we ze onschadelijk kunnen maken en...

Intussen...

Zo! En als jullie nu nog kans zien los te komen, belooft ik plechtig dat ik voortaan alleen maar water zal drinken, duizend bommen!

En enkele minuten later...

Da's gebeurd. Onze twee zultuhoofden zitten in de ijskast!

Mooi. Wat mij betreft, vrienden...

... Ik heb net oppervlakkig de schade opgenomen. Op het eerste gezicht schat ik dat we minstens vier dagen nodig zullen hebben voor de noodzakelijke reparaties.

Voeg daarbij de tijd voor de terugreis... maar we hebben op zijn hoogst voor vier dagen zuurstof! Dat houdt in dat we, na met inspanning van alle krachten de raket te hebben opgekalefaterd, de kans lopen als lijken op de aarde te arriveren!

Best mogelijk! Maar voorlopig leven we nog! En we gaan meteen aan de slag. Het moet koste wat kost zo snel mogelijk klaar zijn!

Hallo, hallo, hier de maanraket. Wij gaan met het herstelwerk beginnen. Geeft u ons wat muziek, dat zal de moed erin houden!

Hallo, hallo, hier de aarde. Begrepen. Wij sluiten u aan op Radio Klow. Hou goede moed!

Komaan, huilebalken. Aan 't werk! Geen zwartgalligheden! We krijgen muziek... En, bommen en granaten, niets steekt je zo'n riem onder het hart als muziek!

... Hier Radio Klow. Vervolgens hoort u, van Bakker, "Alvorens te sterven", door het orkest van Tani Scala.

De dagen verstrijken... En langzaam daalt over het troosteloze oppervlak van het dode hemellichaam de maan-nacht...

En drie dagen zijn verstreken...

Hallo, hallo, hier de maanraket... Het werk schiet op. Als er niets tussenkomt, zijn we rond de middag klaar... Alleen zullen we de tank en de optische instrumenten op de maan moeten achterlaten... Het demonteer en inladen zou te veel tijd kosten, met het oog op het beetje zuurstof dat ons nog rest.

Alleen de registratie-apparatuur, de camera's en natuurlijk de zuurstofflessen van de maantank, onze laatste reserve, nemen we mee. Kuifje en de kapitein halen de spullen nu binnen. Ik verbreek de verbinding, want ik wil met hen in contact blijven.

Begrepen.

Hallo, hallo, Kuifje?... Zonnebloem hier... Nog nieuws?

Hallo, hallo, 't lukt wel! Maar de zon is geheel verdwenen. Alleen aan de horizon zijn de bergtoppen nog verlicht.

Toch kunnen we goed zien, want de aarde schijnt volop!

Bij het licht van de aarde... Pom pom pom pom

De boodschap voor degenen die hier mogelijk na ons zullen komen, is in de tank opgeborgen. Mochten we met man en muis vergaan, dan zal deze boodschap herinneren aan het schitterende avontuur van de eerste mensen op de maan!... En nu gaan we weer aan boord.

Enkele minuten later...

Alles is in orde, professor.

Mooi. En ik ben klaar met de reparaties. De aarde heeft me net de resultaten van hun berekeningen opgegeven: de start zal plaatsvinden om 16.52 u. We hebben dus nog een kleine twee uur.

Ik raad jullie aan te gaan liggen, om op de zuurstof te besparen. Maar kapitein, wilt u dan eerst even naar beneden gaan om de gevangenen op hun buik te leggen, dan lijden ze niet zo veel pijn...

Wat!!! Moet ik ze soms ook nog ontbijt op bed brengen?!...

't Is al waanzin om ze aan boord te houden, maar om ze dan ook nog als zuigelingen te vertroetelen, dat gaat toch te ver, duizend bommen!... Nou, vooruit dan maar...

En twee uur later...

Hallo, hallo, hier de aarde. Ar-tentie, maak u klaar!

Nog maar dertig seconden... nog maar twintig seconden... nog maar tien seconden... negen... acht... zeven... zes... vijf... vier... drie... twee... een... NUL...

Geduld! Ik heb m'n laatste woord nog niet gesproken... Maar stil, daar komt iemand...

Op hoop van zegen! Ik druk op de knop... Als alles nu maar werkt!... Anders gaan we er allemaal aan!...

Schitterend!... Geweldig!... We zijn weg!

En we gaan, duizend bommen, voor de afwisseling weer 'ns van ons stokje!

En op het donkere hemellichaam, waarvan alle leven zich weer heeft teruggetrokken, getuigen enkele voetsporen er nog van dat er, voor het eerst, **MEN SEN OP DE MAAN** zijn geweest!

Ze zijn op weg! Nu gaat het er alleen nog om of hun zuurstof toereikend is... We moeten in elk geval alles klaar hebben staan voor de landing.

Hallo, met het landingsterrein?... Guarneri?... Met Baxter... Als alles goed gaat, zal de raket over vier uur hier zijn. Zorg dat alles voor de aankomst gereed is: brandweer-auto's, ambulances... Zet ook elektrische zagen klaar, voor het geval ze de kracht niet meer hebben de

deuren zelf open te doen... Tot straks.

Zeg, meneer Baxter, er klopt iets niet! Kijk: de raket wijkt af van de baan die ze zou moeten volgen. Ik vraag me af wat er aan de hand is...

Blikkaters! Je hebt gelijk... Misschien zijn de kleppen die in verbinding staan met de stuurinrichting verbogen bij de val... Tenzij hun gyroscopen ontregeld zijn... Ze moeten absoluut hun koers bijstellen! Roep ze op, Walther!

Hallo, hallo, hier de aarde... Hallo, hallo, hier de aarde... Maanraket, geef antwoord!... Maanraket, geef antwoord!...

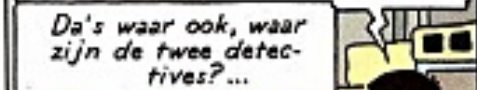

Geen antwoord!... En ze wijkt steeds meer af! De arme kerels! Ze gaan hun ondergang tegemoet...

Hallo, hallo, maanraket?... Hallo?... Hallo?...

Vooruit, handen omhoog!... Zo ja, uitstekend!... De bordjes zijn verhangen, hè, heren?!... Mijn gelukwensen: u hebt briljante medewerkers in uw beide snorremansen!...

Ha! ha! ha!... Ze kwamen onze touwen controleren en meenden dat handboeien toch veiliger waren!... En inderdaad, ik betwijfel of ze die los zullen krijgen!

Maar genoeg gepraat! Heren, u kent de situatie: er is niet voldoende zuurstof voor iedereen... Er zijn er hier dus te veel! Jullie hebben mij gespaard, ik zal jullie niet sparen!

Maar... maar... je had me toch gezworen dat je hen in leven zou laten...

En jij was zo naïef dat te geloven! Kom, ik maak er een eind aan...

Nee! Jorgen... Dat doe je niet!... Nooit!...

Wat bezielt je? ... Wil je me wel 'ns loslaten? ...

Laat je me nu los, ja of nee... Laat los!... Laat los, stomkop!

Hou vol, Wolff!

Hallo, hallo, hier de aarde!... Hallo? Wat is er gebeurd? ... We hoorden iets als een schot... Hallo?

Afgelopen. Niets meer aan te doen...

Hallo, hallo, Zonnebloem hier... Ik... 't is afschuwelijk... Jorgen... was erin geslaagd los te komen... Hij wilde ons doden... En... Wolff greep in... Ze raakten slaags... Jorgen had zijn pistool in de hand... en dat ging af tijdens de worsteling... De kogel trof Jorgen in het hart...

D... dit heb ik niet gewild... Hij heeft zelf...

Dat weet ik, Wolff... Je hebt jezelf niets te verwijten... Hier is je bril... Je kunt je plaats tussen ons weer innemen: ik vertrouw je.

Wat!!! Die hemelpiraat, die zoetwaterkosmonaut vrijlaten?! Zodat die adder ons bij de eerste de beste gelegenheid... 'n mes in de rug kan steken?... In 't ruim met hem, duizend bommen!... In 't ruim en in de ijzers!...

Maar... ik... Wat... Wat overkomt me nu? ...

Ik snap 't al, de zuurstof begint op te raken... en omdat u zich zo opwindt...

Dat is zo, kapitein, bedaar alstublieft!

Gaan jullie je gang dan maar! Maar als ons iets overkomt door die schorpioen van 'n Wolff, is het jullie eigen schuld! Ik wijs elke verantwoordelijkheid af!

Kalm nu maar, er zal niets gebeuren. Ik sta voor hem in. En nu kunnen we beter te kooi gaan, dan verbruiken we zo min mogelijk zuurstof.

Maar eerst moeten we de detectives bevrijden... En wat doen we met het lijk van deze man?...

Achterlaten in de ruimte, da's de enige oplossing...

En enkele minuten later.

Hallo, hallo, hier de aarde... Uw snelheid is 25 km per seconde. U bent 50.000 km van uw vertrekpunt verwijderd... Hoe gaat het aan boord?

Hallo, hallo, hier de maanraket... De zuurstof wordt schaarser... Het ademen is moeilijker... Maar het is nu nog te doen...

Mijn makkers zijn ingedommeld op hun matrassen. Zelf moet ik vechten tegen de slaa...

Hallo, hallo... Niet doen. Laat u gaan en slaap maar. Wij waken u wel weer als het nodig is voor de omkeermanoeuvre.

De tijd verstrijkt.

Nu moet het kunnen... Iedereen is ingeslapen... Dit is het moment...

Als er nu maar niemand wakker wordt! Nee, alles gaat goed...

Hee, Wolff, waar ga je heen?

Stil! Niet zo hard! Ik... ik ga naar het ruim om... hum... Ik geloof dat daar nog een zuurstoffles staat...

Ah, in orde...

Dat vraag ik je, zie je, omdat de kapitein me heeft opgedragen hem van je doen en laten op de hoogte te houden.

Hoe is 't mogelijk, hij heeft geen alarm geslagen!... Het lot is op mijn hand!

Rrr... Rrr...

Een half uur later...

Hallo, hallo, hier de aarde...
Hallo, maanraket, geef antwoord!...
Hallo, hallo, maanraket, geef antwoord!...
Hallo?... Hallo?...

Hallo... Hallo...
HALLO! HALLO!

Wat?... Wat is er?...
O ja, de radio...

Hallo, hallo, Kuifje hier...
Ik luister!

Fijn! We hadden het al benauwd!...

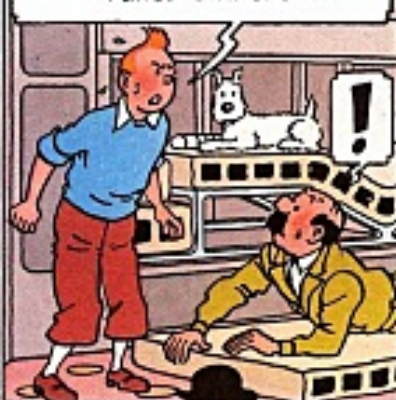

... Hou u klaar... U hebt nog een kwartier voor de omkeermanceuvre.

Begrepen. We gaan ons klaarmaken. Ik wek mijn makkers.

Hee!... Opstaan, iedereen! Trek je magnetische schoenen aan. Over een kwartier moet de raket omkeren.

Verhip! Weer die ellendige acrobatentoe-
ren! Ik droomde nog wel dat ik op Mo-
lensloot zat, bij de haard, met mijn kat
op schoot... Maar... nee...

WOLFF!... Waar is
Wolff, duizend
bommen?... Zijn kooi is
leeg!

Maak u niet druk, kapitein: ik weet
waar die vent is. Hij is een paar minu-
ten geleden naar het ruim gegaan...

En jij hebt hem laten gaan, stuk wa-
felijzer?!... Ik had je toch gezegd
hem in het oog te houden!!!

Nou, dat heb ik ook gedaan,
want hij zei zelf
dat hij naar 't
ruim ging...

Dat jij 't ook nodig vond voor
Joris Goedbloed te spelen!...
God weet wat voor 'n ploerten-
streek dat ellendige ectoplasma
daar beneden aan het bekok-
stoven is!?

Kom, meteen naar het ruim! 't is
misschien nog niet te laat...

We vormen een prachtig mikpunt
zo, als dat lieve vriendje van jou
't in zijn hoofd haalt ons op de
korrel te nemen!...

Nou, waar ver-
stopt die schurk
zich?...

Honderdduizend bommen en granaten!
Daar!... Wat zei ik je!...

De woesteling!... De kannibaal!... Hij heeft zitten knoeien aan de... de dingesen... eh... de dingen... nou ja... de je-weet-wels!

Daar, 'n briefje!

Mijn hemel, de arme kerel... Dat is afschuwelijk...

Wat? Wat is er? Lees 'ns voor...

Als jullie deze regels vinden, zal ik de raket al verlaten hebben. Nu ik weg ben, hoop ik dat jullie genoeg zuurstof zullen hebben om de aarde levend te bereiken. Wat mij betreft: alleen een wonder kan me nog redden. Vergeef me de ellende die ik jullie heb aangedaan.
Wolff

Wat! Maar dat kan toch niet! Als hij de buitendeur had geopend, zou de motor afgeslagen zijn en...

Wacht, er staat nog iets onder...

P.S.
Om de buitendeuren te kunnen openen zonder de alarm-installatie in werking te stellen en de straalmotoren te laten afslaan, heb ik een paar schaden moeten doorknippen. Die hoeft u alleen maar aan te sluiten om alles weer normaal te laten werken.
W.

Honderdduizend bommen en granaten! Hij is er voorgoed uitgestapt om ons het leven te redden!... En ik heb 'm nog wel beschuldigd...

Ja, kapitein. Maar misschien is zijn offer wel vergeefs... Kom, ga weer naar boven, dan zal ik het zaakje even repareren.

Ah, daar bent u! En? Hebt u die bandiet gevonden?...

Wat!! Wat zeg je?! Wolff een bandiet?!... Als ik je nog één keer de nagedachtenis van deze held hoor bezoedelen, stuur ik je 'm achterna de ruimte in! Begrepen? Beeldenstormer!...

Maar op dat ogenblik...

Hallo, hallo, hier de aarde. Attentie! Over tien minuten volgt de omkeermanoeuvre.

Begrepen.

En een kwartier later.

Hallo, hallo, hier de aarde! De omkeermanoeuvre is volledig geslaagd... Houd moed en vertrouwen! Over een kleine twee uur bent u weer op de aarde...

Inderdaad!... En daar krijgen we dan 'n indrukwekkende begrafenis... Ik zie 't al voor me: voor kapitein Haddock, martelaar voor de wetenschap, bla-bla-bla...

Nou, als ik dan toch sterven moet, duizend bommen, dan ook op een manier die ik zelf kies!

Wat gaat u in hemelsnaam doen?

Wat ik ga doen?... Deze fles whisky leegdrinken, duizend bommen en granaten!... Alcohol is een langzaam werkend gif, schijnt 't... Hoe langzaam ook...

Kom, kapitein, zo is 't wel genoeg! Ga weer liggen! Dit is niet het moment om 't op een drinken te zetten!

... dat zal me 'n zorg zijn! Ik neem er de tijd voor! Ik heb geen haast!...

En waarom dan wel niet, duizend bommen!... Ze hebben toch gezegd dat de alcohol aan boord alleen voor noodgevallen was?... Hebben ze dat gezegd of niet?... Nou dan?

Negen kansen op de tien, wat zeg ik, kansen? dat we hier aan ons eind komen als kabeljauwen in een hoededoos!... Is dat een noodgeval of niet?

Pas op, kapitein, ik moet u erop wijzen dat dronkenschap op de openbare weg strafbaar is... Vooruit, komt u liggen!

Jullie... jullie twee... ecto... ectoplasma's... ik vraag jullie toch ook niet of... jullie oma fietst... Circus Hip... Hipparchus had tw... twee clowns nodig. Jullie h... hadden moeten... blijven!

Nu eisen we toch excuses!

Ja, wij excuseren eisen!

Goed... goed... V... vier tegen één... ik geef 't op...

Een half uur later.

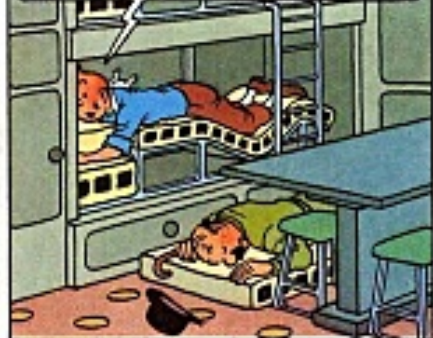
Hallo, hallo, hier de maanraket... Er valt haast niet meer te ademen... En de laatste fles van de ruimtepakken is al verbruikt!... M'n makkers zijn al buiten kennis... Ik vraag me af of we levend zullen aankomen...

Hallo, hallo, hier Baxter... Hou vol, jong. Jullie hebben nog maar 80.000 km af te leggen, dat is nog maar iets meer dan een uur... Volhouden, vriend, volhouden!

Dank u... meneer Baxter... Ik zal doen... wat ik kan... om 't vol te houden... tot 't einde toe... maar... maar ik...

... ik ben bang... dat ik er... geen kracht meer voor heb... Vaarwel!... Vaarwel!...

Vaarwel!... Ja, inderdaad! Ga er nu allemaal maar aan!... Jorgen en Wolff hebben 't niet gered! We krijgen die ongeluksraket van jullie niet... Nou, laat hij dan jullie ook maar naar de hel vliegen!

Bijna een uur volgt de raket nu zijn spookachtige koers naar de aarde.

Hallo, hallo, maanraket? ... U hebt nog maar 10.000 km af te leggen... Maak u klaar om de automatische besturing af te stellen...

Hallo... Kuifje hier... Begrepen... Ik... ik ga proberen... de professor... bij te brengen...

Professor! Hee, professor!... We zijn er bijna... Word wakker... We moeten de automatische besturing afstellen...

Professor, in hemelsnaam!... Alstublieft!... Niets... niets aan te doen. Hij reageert niet meer... Wat moet er nu van ons worden?...

Ik... ik moet 't absoluut... zelf... proberen... Ik ben de enige die nog... O, ik stik...

Als ik maar... bij de trap... kan komen...

Ha, gelukt... Maar... kom ik nu... ook nog...

Die... duizeligheid?... Ontzettend!...

Hallo, hallo, hier de aarde... Zit u achter het controlepaneel?

Kom... nog 'n laatste... inspanning...

Hallo?... Hallo?...

Ik ben er bijna...

Hallo, hallo, hier de aarde... Hallo, maanraket?... Stelt u snel de automatische besturing af... Hallo? Hallo, hoort u mij?...

Hallo, hallo... Geef antwoord!... Hallo?... Hallo?...

Hallo, hallo, hier de aarde... Hallo, hallo?... Geef dan toch alstublieft antwoord!... Er is geen minuut meer te verliezen!... Dit wordt een ramp!

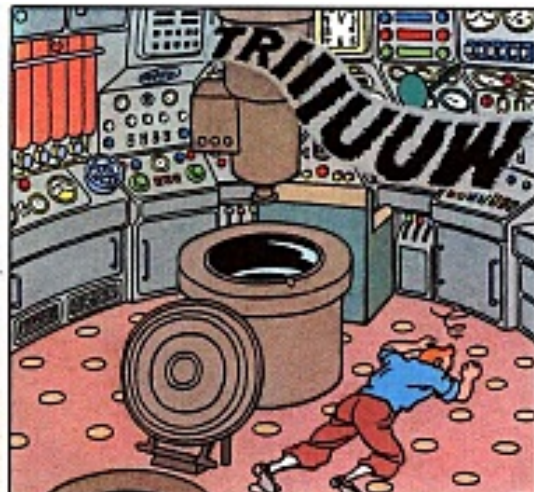

Hallo, hallo, hier de aarde. In hemelnaam, Kuifje, geef antwoord!

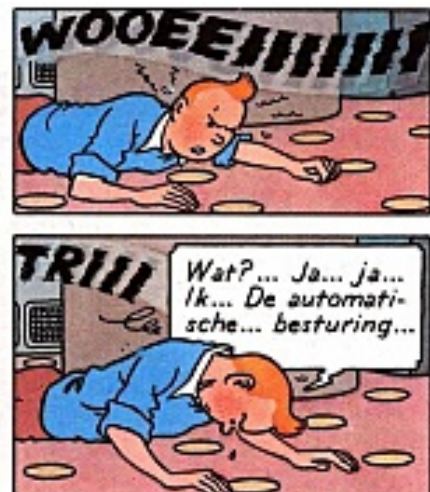

Zinloos!... Hij moet flauwgefallen zijn... Vlug, Walther, zend de hoogste toon uit, zo hard mogelijk... Da's de enige manier om hem uit zijn bewusteloosheid te halen.

Ja, 't is te proberen!

TRIIUUUW

WOOEIIIIIIIIII

TRII Wat? ... Ja... ja... Ik... De automatische... besturing...

WOOEIIIIIIIIII

Ik... Hallo... Kuifje hier... Zet die fluittoon af... Ik... ben bezig de... besturing... te regelen... Ik geloof... dat 't... zo goed is...

Nou, dat werd hoog tijd!

Hallo, hallo... Bravo, Kuifje!... Ga nu maar weer in je kooi liggen... Kun je dat nog opbrengen? ... Hallo, hallo? Hallo? Hallo?

Hij moet opnieuw buiten kennis zijn geraakt... Nou ja! 't Belangrijkste is gebeurd... Ik ga snel naar het landingsterrein.

Begrepen. We houden u per radio op de hoogte.

... De raket is nu nog op 900 km...

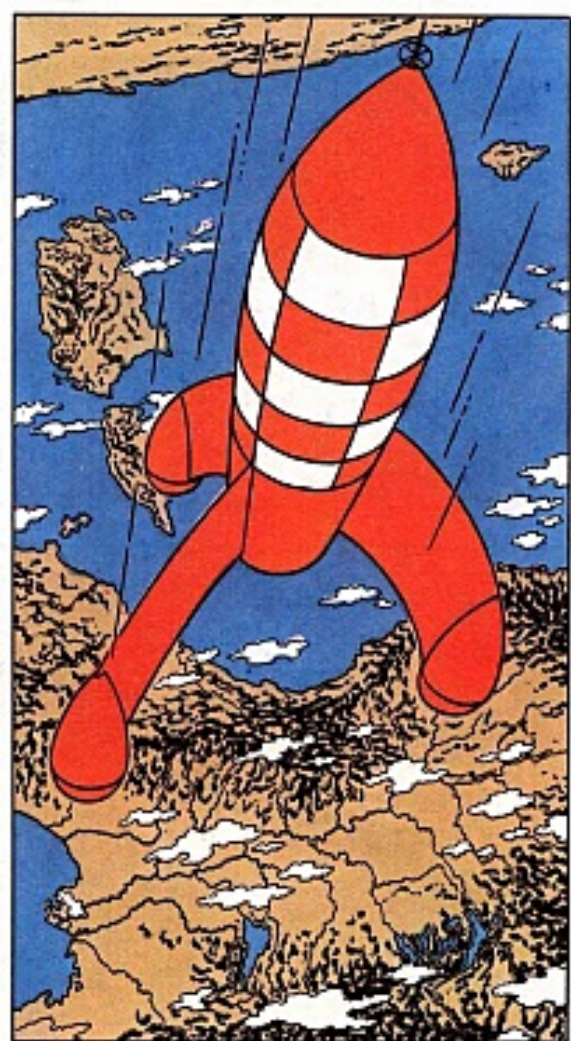

In orde... De kernmotor slaat af... De hulpmotor kan elk moment aanslaan... Hee, wat gebeurt er nu? ...

Vervloekt!... De hulpmotor slaat niet aan!... De raket suist in tomeloze vaart op de aarde af!... Ze zullen uit elkaar spatten!...

Observatorium aan Vluchtleiding. De raket is nog 1.200 km van de aarde verwijderd. Over enkele minuten moet de hulpmotor het overnemen van de kernmotor.

Hoera! De hulpmotor doet 't eindelijk!... Ze zijn gered!... Over een minuut of twintig zal de raket op de aarde landen!

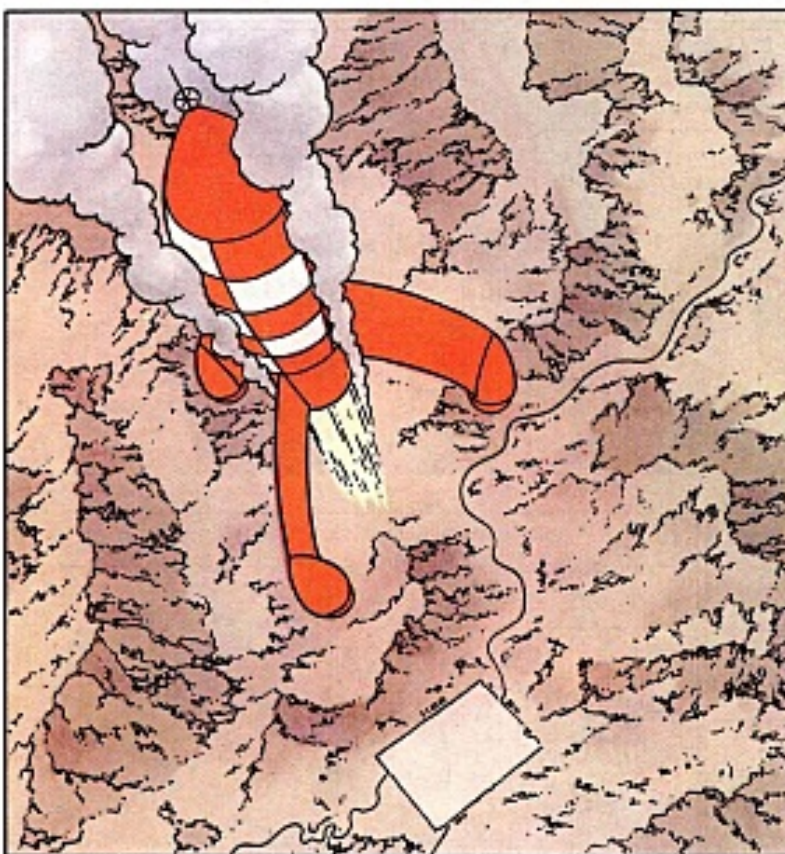
Als ze nog maar leven!

Intussen wordt op het landingsterrein zenuwachtig het moment afgewacht waarop de raket aan de hemel zal verschijnen.

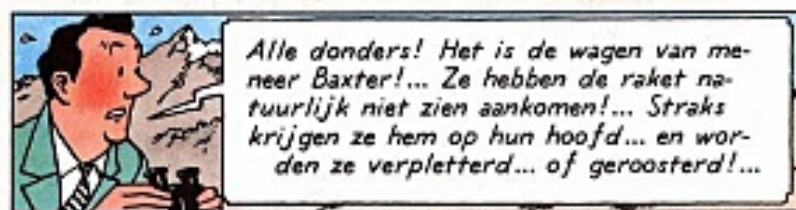
Daar is-ie!
Daar is-ie!

Mijn hemel!... Daar!... Kijk! Er rijdt een wagen de landingsbaan op!...

Alle donders! Het is de wagen van meneer Baxter!... Ze hebben de raket natuurlijk niet zien aankomen!... Straks krijgen ze hem op hun hoofd... en worden ze verpletterd... of geroosterd!...

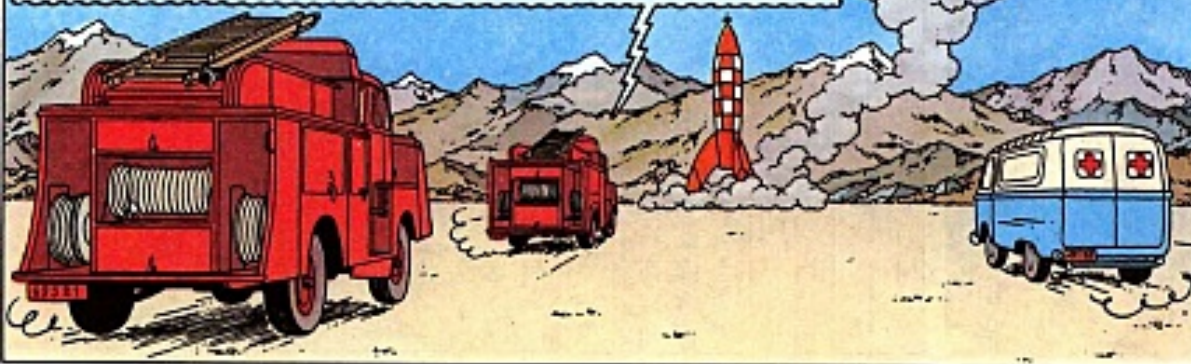
Schiet op, chauffeur... We moeten in veiligheid zijn voor hij landt!

Ontzettend, de raket! Stop, chauffeur, stop!

Hallo, de brandweer hier... De raket is zojuist geland... De wagen van meneer Baxter gaat schuil achter dikke rookwolken...

Te vrezen valt dat zijn auto in brand staat... en dat de inzittenden... Nee! Nee! Daar zijn ze!

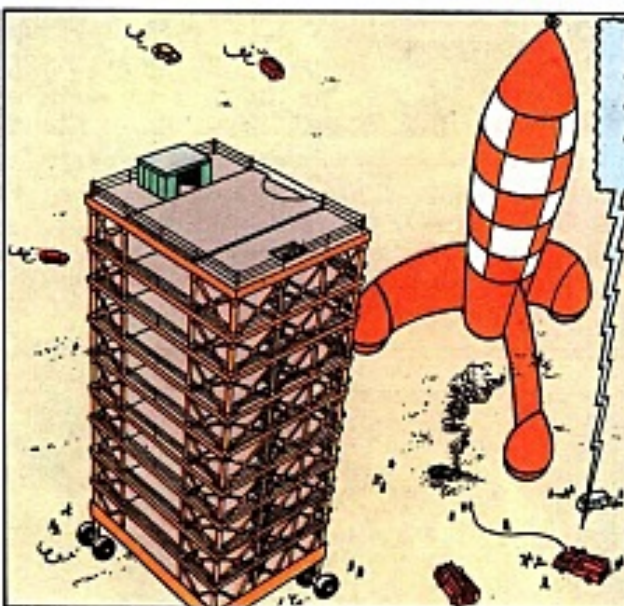

Ah! Meneer Baxter, u hebt ons de schrik op 't lijf gejaagd!... Geen letsel opgelopen?... Geen brandwonden?...

Nee, niets... Maar de raket?... Roep de raket op!

Hallo, hallo, maanraket?... Hallo, hallo, jullie zijn er!... Doe de deur open... Hallo, hallo... Hallo?

Hallo, de montage-toren wordt aangere-den. Hallo, ik herhaal: doe de deur open.

Geen reactie... We moeten een gat in de romp maken. Haal de elektrische zagen.

En enkele ogenblikken later.

Vlug... Vlug!...

Ziezo, voor elkaar!

En nu de deur van de luchtsluis! Die kan van buitenaf geopend worden...

Ziezo... Hemel! Die stilte... Net of je een grafombe binnengaat...

Professor!...
Kuijje!... Kapitein!...

Hemel! Zou het te laat zijn?... Niemand beweegt meer!... Hela! HELA!

Professor!... Kom-
aan, professor!...
Professor!... Hope-
loos!...

Breng ze onmiddellijk
naar buiten en zet ze
zuurstofmaskers op!
Vlug!... Ik hou me wel
met Kuijje bezig: die
moet boven, bij het con-
trolepaneel zijn...

En enkele minuten later...

Hoera! Hij opent
zijn ogen...

Ik... waar ben ik? ... Wat is me
overkomen? ... De raket...

Wees gerust... Je bent
gezond en wel... op aarde!

Gezond en wel... Op aarde... Op
aarde... Is het waar?... Dat is... en
mijn makkers?... En Bobbie?...

De professor en de beide
detectives zijn buiten ge-
vaar. Bobbie ook... Maar...

Maar?...

Uw vriend de kapitein... ja,
helaas!... Zijn toestand ziet er
veel ernstiger uit... en ik ben
zelfs bang...

Wat, wat bedoelt
u?... Waar is hij?...

Daar... daar... op die
brancard...

Lieve
hemel!

Kapitein!... Maar
dat kan toch
niet!...
Kapitein!...

Kapitein!... Kapitein... Ik ben
't, Kuijje... In hemelsnaam,
word wakker!... We zijn weer
op de aarde... Kapitein!...

Hij reageert niet!...
Denkt u echt dat...

Helaas!... Zijn polsslag is
zeer onregelmatig en zwak...

Maar wat wilt u! De man heeft 'n
versleten hart... Geen wonder, als
't waar is wat ik gehoord heb. Hij
dronk naar 't schijnt een stevig
glas whisky.

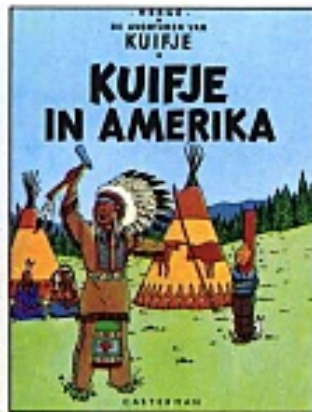

Wat?!... Ik droom niet!... Ik heb het
goed gehoord!... Iemand had 't hier
net over whisky!!

EINDE

De Avonturen van Kuifje en Bobbie
22 beschikbare titels

Uit het Archief van Hergé
De avonturen van Totor Kuifje in de Sovjetunie Quick en Flupke

De verfilmde Avonturen van Kuifje
Kuifje en het Haaienmeer (naar de grote tekenfilm) Kuifje en het Geheim van het «Gulden Vlies» Kuifje en de blauwe Sinaasappels

De Avonturen van Jo, Suus en Jokko
Het Testament van Mr. Pump Bestemming New York De «Manitoba» antwoordt niet meer De Uitbarsting van de Karamako De Najavallei

Leo en Lea bij de Lapino's
De Gultenstreken van Quick en Flupke
Bundels 1 - 2 - 3 - 4 - 5 - 6

